

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 264

Comissió de Polítiques de Joventut

Sessió 8, dia 25 de juny de 2025

Presidència de l'I. Sr. Hugo Manchón García

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Proposta de resolució sobre la bonificació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals per als joves (posposada) 250-00436/15	4
Sol·licituds de compareixença 356-00630/15, 356-00669/15, 356-00699/15, 356-00705/15, 356-00706/15 i 356-00833/15	5
Proposta de resolució sobre el suport als universitaris 250-00478/15	5
Compareixença de la secretària d'Habitatge per a informar sobre les línies d'actuació en matèria d'habitatge per a joves 357-00443/15	10
Compareixença del director general d'Acció Comunitària i Innovació Social per a informar sobre l'aplicació de la llei de foment de l'associacionisme i sobre les polítiques de suport al teixit associatiu juvenil 357-00444/15	26

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CPJ

La sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ) s'obre a les tres de la tarda i cinc minuts. Presideix Hugo Manchón García, acompanyat de la vicepresidenta, Núria Navarro Hurtado, de la secretària en funcions Glòria Freixa i Vilardell i de la secretària en funcions Ennatsu Domingo i Soler. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, Alberto Bondesio Martínez, David González Chanca i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colomines i Companys i Montse Ortiz i Martí, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín, Mar Besses Casanovas i Juli Fernández Olivares, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Cataluña, i Núria Lozano Montoya i Lluís Mijoler Martínez, pel G. P. Comuns.

També hi són presents els membres especialistes de la comissió Alba Bermejo Gómez, del Partit dels Socialistes de Catalunya; Josep Aleix Agustí Canals, de Junts per Catalunya; Susanna Miquel Coll, d'Esquerra Republicana de Catalunya; Raül Collbatallé Simón, del Partit Popular de Catalunya; Arnau Morales Soley, de Comuns, i Carlos Cañas Cruz, del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la secretària d'Habitatge, Lúdia Guillén Simón, i el director general d'Acció Comunitària i Innovació Social, Jaume Romero Periz, acompanyat del subdirector general Marc Viñas Artola.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de la directora del pacte nacional de salut mental davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre les accions i el desenvolupament de les mesures d'aquest pacte adreçades als joves (tram. 356-00630/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Joves d'Unió de Pagesos davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre els reptes de present i de futur dels pagesos joves (tram. 356-00669/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Intercol·legial Jove davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre la seva tasca i les necessitats dels joves professionals (tram. 356-00699/15). Mònica Sales de la Cruz, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Grup de l'Advocacia Jove de Barcelona davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre la seva tasca i les seves funcions (tram. 356-00705/15). Sabrin Araibi Marachi, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Intercol·legial Jove de Professionals de Catalunya davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre la seva tasca (tram. 356-00706/15). Sabrin Araibi Marachi, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Professionals de Joventut davant la Comissió de Polítiques de Joventut perquè informi sobre la tasca que duen a terme com a professionals d'aquest àmbit (tram. 356-00833/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Proposta de resolució sobre la bonificació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals per als joves (tram. 250-00436/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 196, 57).

8. Proposta de resolució sobre el suport als universitaris (tram. 250-00478/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 206, 24).

9. Compareixença de la secretària d'Habitatge davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre les línies d'actuació en matèria d'habitatge per a joves (tram. 357-00443/15).

10. Compareixença del director general d'Acció Comunitària i Innovació Social davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre l'aplicació de la llei de foment de l'associacionisme i sobre les polítiques de suport al teixit associatiu juvenil (tram. 357-00444/15).

El president

Bona tarda a tots.

Abans de començar amb els punts de l'ordre del dia, voldria saber si algun grup parlamentari vol comunicar alguna substitució. *(Pausa.)* Sí?

Alberto Tarradas Paneque

Sí, yo, en nombre del Grupo Parlamentario de VOX, yo mismo, Alberto Tarradas, sustituiré a Júlia Calvet.

Gracias.

Montse Ortiz i Martí

La diputada Glòria Freixa substitueix la diputada Rosa Jové i el diputat Agustí Colomines substitueix la diputada Judith Toronjo.

El president

Perfecte, sí.

Sabrin Araibi Marachi

Bé, nosaltres comuniquem la substitució de l'especialista, que avui hi haurà la companya Alba Bermejo.

Mar Besses Casanovas

Bona tarda. Nosaltres també per comunicar la substitució de l'especialista Susanna Miquel en lloc de Marc Martínez.

Gràcies.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. En el transcurs de la sessió, el diputat Lluís Mijoler em substituirà.

Gràcies.

El president

Perfecte.

Proposta de resolució sobre la bonificació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals per als joves (posposada)

250-00436/15

El Grup de VOX en Catalunya ha sol·licitat posposar el punt 7 de l'ordre del dia, que fa referència a una proposta de resolució.

Atès que es tracta d'una alteració de l'ordre del dia, es pot aprovar per assentiment? *(Veus de fons.)* Perfecte.

Sol·licituds de compareixença

356-00630/15, 356-00669/15, 356-00699/15, 356-00705/15, 356-00706/15 i
356-00833/15

Per començar, passàrem a votar les sol·licituds de compareixença que corresponen als punts de l'1 al 6.

Si tots els grups hi estan d'acord, les podríem votar conjuntament per assentiment, també?

Alberto Tarradas Paneque

Sí, presidente, yo solicitaría la votación separada del punto 3 y del punto 5. Se puede votar en dos bloques.

El president

D'acord.

Alberto Tarradas Paneque

Punto 3 y punto 5.

El president

D'acord.

Passem a votar els punts 1, 2, 4 i 6.

Vots a favor?

Aprovats per unanimitat.

I ara passem als punts 3 i 5, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Queda aprovades per 15 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució sobre el suport als universitaris

250-00478/15

Com que el punt 7 de l'ordre del dia s'ha ajornat, passem a debatre el punt 8 de l'ordre del dia, que correspon a una proposta de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular sobre el suport als universitaris.

Per defensar-la, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular, el senyor Pau Ferran, amb un temps màxim de cinc minuts.

Quan vulgui.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Avui portem a la comissió una proposta de resolució en defensa del nostre model universitari, un model que combina universitats públiques, privades i que durant dècades ha generat oportunitats, ha impulsat l'excel·lència i ha format generacions de professionals. I ho fem perquè no podem callar davant dels atacs per part del Govern d'Espanya, que ha decidit convertir les universitats privades en el seu enemic ideològic.

I potser fer-ho avui sembla molt poca cosa, al costat dels gravíssims escàndols que afecten el Govern d'Espanya del PSOE, però creiem que és inadmissible i impropï d'un president del Govern i de ministres fer segons quines afirmacions.

Fa només unes setmanes el president Sánchez va afirmar que algunes universitats privades són –i ho cito textualment– «"xiringuitos" educatius que expedeixen títols sense exigències i que només busquen fer caixa». I per si no n'hi havia prou, la ministra Montero es va afanyar a dir que aquestes universitats són també una amenaça per a la classe treballadora.

Sincerament, això ja no és només fals, sinó que és directament un insult. Un insult a milers d'estudiants que s'esforcen, a milers de famílies que fan un esforç eco-

nòmic immens, i a desenes de centres que compleixen amb els estàndards i ofereixen una formació de qualitat.

Hi ha universitats privades a Catalunya que ocupen posicions destacadíssimes en els rànquings internacionals, que mantenen col·laboracions amb empreses, amb centres de recerca i institucions d'arreu del món. I ho fan amb rigor, amb exigència i amb vocació de servei. Per tant, titllar tot això de «xiringuito» és no entendre absolutament res.

I em refereixo a tot això com a un insult, perquè mentre que aquest Govern ataca l'ensenyament superior privat, protegeix els autèntics «xiringuitos» polítics com el que representa la càtedra dirigida per la senyora Begoña Gómez, la dona del president del Govern, una càtedra creada a mida per la Universitat Complutense per a una persona sense titulació universitària, impulsada per contactes de la Moncloa, finançada per empreses amb contractes públics, i que avui està sent objecte d'una investigació judicial per tràfic d'influències i corrupció. Això sí que és un «xiringuito», i no pas el de les universitats acreditades, que obren les portes a centenars d'alumnes cada curs, amb professors qualificats i plans d'estudi acreditats.

Nosaltres no volem una universitat ideologitzada, ni pública ni privada. El que volem és una universitat exigent, lliure, meritocràtica i que no sigui víctima dels interessos d'un govern que necessita crear enemics imaginaris per tapar les seves pròpies vergonyes.

Per tot això, demanem avui l'aprovació d'aquesta resolució per defensar el conjunt del sistema universitari, per exigir respecte a tota la comunitat educativa i per dir «prou» a aquest populisme de saló que assenyala alumnes, professors i centres només perquè no s'ajusten al relat d'un govern que està cada cop més nerviós i més desacreditat pels escàndols que anem coneixent a diari.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Atès que cap grup ha presentat esmenes, passariem al torn dels grups, de major a menor, i tancaríem amb el Grup del PSC i Units per Avançar. Recordin que tenen tres minuts per grup.

Començaria el torn el Grup Parlamentari de Junts, i la seva diputada Ennату Domingo.

Quan vulgui.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, president. Des de Junts ens abstindrem a la proposta de resolució del PP sobre el suport als universitaris. Aquesta proposta intenta espanyolitzar el debat sobre el model universitari i treu l'atenció dels principals reptes dels estudiants.

Mirin, el model universitari català és un model singular que integra universitats privades i públiques sense ànim de lucre. El repte és equiparar i harmonitzar el nivell acadèmic de les universitats catalanes i garantir la seva competitivitat a nivell europeu. El nivell d'excel·lència del sistema universitari català no és comparable al de la resta de l'Estat espanyol, on justament es produeixen aquestes denúncies.

Hi ha reptes molt concrets com són la inserció dels graduats universitaris al mercat laboral, garantint la col·laboració estreta entre les empreses i les universitats per tal d'adaptar el currículum a la realitat del mercat laboral català i global. I és important també que els estudiants que es graduen a universitats, tant privades com públiques, puguin desenvolupar la seva carrera en l'àmbit de la seva formació i aconseguir una feina digna i un sou digne per poder-se emancipar. Aquests són justament alguns dels reptes que ens han anat traslladant els representants d'entitats juvenils que han passat per aquesta comissió. I com que no afronta aquests reptes, aquesta proposta de resolució, nosaltres ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la seva portaveu, la senyora Mar Besses.

Quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Bé, nosaltres..., primer, crec que està bé que posem en context que aquestes declaracions són amb relació a l'anunci de modificació del Decret 640/2021, que el que pretén aquest decret és regular, efectivament, una realitat que passa, doncs, en diferents punts de l'Estat, malgrat que no és una realitat que ens trobem a Catalunya, però que sí que considerem que està bé poder regular o poder topar el que és aquesta proliferació de centres universitaris de baixa exigència acadèmica, per dir-ho suaument, que està proliferant de manera descontrolada en altres comunitats autònomes, però no en el cas de Catalunya.

Per tant, el nostre posicionament és que compartim la necessitat de regular aquesta qüestió. Considerem que cal modificar aquest decret, que és el que regula què és i què no és un centre universitari i, de fet, el sistema universitari català està basat precisament en criteris de qualitat acadèmica, de compromís públic i d'arrelament territorial i, per tant, és el propi sistema universitari català el primer interessat en què es pugui regular aquesta qüestió per continuar mantenint aquesta excel·lència universitària.

Per tant, creiem que és oportú poder regular aquesta qüestió, però el que no compartim són les maneres com el Govern espanyol ha tirat pel dret intentant modificar aquest decret per la porta de darrere sense comptar amb el consens de ningú. I, per tant, també aquest marc és el motiu pel qual nosaltres, en el Ple de la setmana passada, ja vam fer una interpellació enfocant aquesta qüestió i, per tant, la setmana que ve també podrem debatre més a bastament sobre aquesta qüestió i, per tant, convido que tots els grups parlamentaris que ho vegin de la mateixa manera puguin donar suport a aquesta moció.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta de resolució, perquè creiem que cal regular, cal topar la proliferació de centres universitaris que busquen aquest lucre econòmic i no la qualitat universitària. I, per tant, no hi donarem suport.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gracias, presidente. Hoy debatimos una propuesta que entendemos que parte del sentido común y que no debería suscitar ningún tipo de discusión. Ya vemos que el -sentido común, pues, no está presente en todos los grupos de esta cámara y hay cosas que no entienden, como, por ejemplo, aquello de defender el derecho de los alumnos a estudiar donde quieran sin que nadie venga aquí a cuestionar su esfuerzo, a cuestionar su título o a cuestionar su futuro por el simple hecho de no haber pasado por el embudo ideológico al que muchas veces ustedes mismos han convertido las universidades públicas. Y ahí, este es el kit del debate.

Porque esto es precisamente lo que está haciendo Pedro Sánchez y, concretamente, su vicepresidenta, que es despreciar el esfuerzo de miles de chavales, acusándoles de poco menos que de comprar títulos y de convertir las universidades en chiringuitos. Entendemos que, bueno, piensa el ladrón que todos son de su condición, y Sánchez, pues, sabe muy bien lo que es plagiar tesis, lo que es comprar cátedras, lo que es utilizar las instituciones y convertirlas en chiringuitos personales y políticos. Entonces, bueno, tenemos esa desconfianza propia del ladrón.

Miren, si realmente hubiera alguna universidad que se dedicara a vender títulos, pues, yo lo que animo a todos es que vayan y precisamente, pues, lo denuncien, ¿no?,

que digan noms, que lleven proves, pero que lo fagan en los tribunales. Pero lo que no pueden hacer es manchar el nombre de todos y lanzar acusaciones genéricas desde aquella arrogancia que les da su posición de poder.

Porque, claro, cuando no controlan el contenido, cuando no pueden imponer el relato, cuando no hay pancartas ni acampadas por Palestina, pues, entonces ustedes se lanzan directamente al ataque. Lo vimos con la educación concertada, lo vemos ahora con las universidades privadas y lo seguiremos viendo con cualquier espacio de libertad que escape directamente del control de los socialistas y sus socios.

Desde VOX lo decimos muy claro: nosotros defendemos la libertad educativa y una educación pública que, por supuesto, sea de calidad, sea de excelencia, sea un verdadero ascensor social y no el chiringuito ideológico en lo que quieren convertirlas unos y otros. Nosotros defendemos la pluralidad de modelos de enseñanza, defendemos, por supuesto, el derecho de cualquier joven, de cualquier origen social a estudiar donde le dé la gana, ya sea pública, concertada, mixta o donde quieran.

Y repito: si hay alguna irregularidad en alguna universidad, ya sea pública o sea privada, que lo denuncien con nombres y apellidos. Pero dejar caer sospechas contra todos los estudiantes yo creo que lo único que demuestra es cobardía y un profundo sectarismo.

Y se lo voy a decir más claro todavía: tiene más mérito cualquier chaval que haya estudiado en la UIC, en el CEU o en ESADE que Jéssica, que Andrea que Adriana o que cualquiera otra de todas las señoritas que han estado acompañando a los ministros socialistas durante estos años.

Muchas gracias.

El president

Gracias, diputado. I ara passem al torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el seu especialista, el senyor Arnau Morales.

Quan vulgui.

Arnau Morales Soley

Gràcies, president. Bé, ens hauria encantat poder dir que el Partit Popular ha presentat una proposta de resolució que inclou mesures per millorar el sistema universitari català. Però no. Un altre cop més, torna a instrumentalitzar aquesta comissió per atacar el Govern de coalició de l'Estat.

El Partit Popular menysprea la universitat pública, i prova d'això és que no porten ni una sola proposta per millorar la qualitat del sistema universitari català, i també és prova d'això les accions que han estat desenvolupant allà on han governat.

Vostès, senyors del Partit Popular, van retirar un 13,2 per cent de les beques, alhora que van endurir les condicions d'accés a les mateixes. És a dir, menys pressupost, però per als seus. Vostès van protagonitzar un sainet ridícul amb les beques Erasmus fins al punt que la Comissió Europea va haver de sortir a qualificar el que vostès deien com a govern com un ridícul i com a escombraries.

I ara –tampoc cal anar tan enrere–, si ens n'anem a la comunitat de Madrid, la seva líderessa, la senyora Ayuso, ha retirat 200 milions d'euros del finançament de les tres universitats públiques madrilenyes, amenaçant amb una retallada del trenta per cent, al que hi sumariem el 34,9 per cent que ja porten acumulat des del 2009. I les universitats i els equips docents amenacen amb vagues indefinides contra aquestes retallades.

Jo crec que, amb aquest jardí, farien molt bé d'abstenir-se de parlar d'aquestes qüestions i centrar-se en millorar realment la qualitat de la universitat pública.

Entenem que no els agradi sentir-ho, però vostès han parlat de la càtedra de la senyora Gómez. Bé, doncs, no cal mirar tan enllà. Al seu propi partit tenen líders els quals han tingut casos de currículums *vitae* sospitosos amb títols que han aparegut i han desaparegut, com el senyor Casado, la senyora Cifuentes o la pròpia senyora Ayuso, qui va canviar un centre privat per un centre que –dit pel propi centre on va

estudiar– donava un tracte especial als alumnes més afavorits, és a dir aquells que tenien més mitjans econòmics.

Miri, vostès es poden seguir preocupant dels més afavorits, que, de fet, forma part d'una estratègia clara, que és l'estratègia d'asfíxia econòmica i de desprestigi de la universitat pública, mentre proliferen pseudouniversitats privades que estan pensades per a l'elit econòmica.

Nosaltres no entrarem en la llibertat de cadascú per escollir l'educació que vulgui cursar, sempre que sigui amb els seus diners. Nosaltres ens preocuparem de la majoria social, qui, independentment dels seus recursos, vol un sistema universitari d'excel·lència, ben finançat, competitiu i punter; un sistema universitari que situa quatre universitats catalanes entre les tres-centes universitats millors del món.

Per aquest motiu, no facin més mal, deixin de parlar del sistema universitari, deixin una mica de dignitat per a un institució tan digna com és la universitat pública.

Per aquest motiu, i en busca d'una millor qualitat del sistema universitari, donarem ple suport al Decret 640/2021, impulsat pels Comuns, i votarem en contra de la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat David González.

Quan vulgui.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tots i totes. Des del Partit Socialista volem mostrar el nostre suport, tal com diu el títol d'aquesta PR, als universitaris i mostrar el més gran rebuig possible a aquesta proposta de resolució que se'ns ha presentat en aquesta comissió, més encara després d'escoltar les declaracions i el posicionament de la dreta i l'extrema dreta –part de la dreta i l'extrema dreta– d'aquest Parlament.

Aquí estem per dir la veritat, i ara parlarem sobre la veritat, que a tots ens competeix. La situació que tenim, la modificació de decret que ha proposat el Govern d'Espanya es resumeix en tres accions molt concretes. La primera, garantir que totes les universitats tenen un mínim d'estudiants als seus centres universitaris –uns 4.500– per intentar garantir la diversitat i l'heterogeneïtat de les universitats al nostre país. La segona, dedicar un mínim de percentatge del seu pressupost a la ciència, la recerca i la investigació. I, una tercera, que són uns criteris mínims de qualitat, que han de demostrar a través de les agències de qualitat estàndard internacionals que existeixen en el nostre país.

Aquestes són les tres modificacions que ha presentat el Govern d'Espanya per modificar el decret d'universitat. Ens pot dir el Partit Popular en quina d'aquestes tres qüestions està en contra, concretament? Perquè, segur, VOX entenem que tot el que sigui donar suport a la ciència i la investigació, evidentment, hi deu estar en contra, però ens agradaria saber què té en contra el Partit Popular sobre alguna d'aquestes modificacions.

Com sabem que no tenen temps per respondre, ens intentem anticipar nosaltres. Veritablement, jo crec que vostès estan a favor d'aquests tres aspectes, coneixent l'espai polític del Partit Popular no haurien de tenir cap problema. El que passa és que presenten aquesta proposta de resolució perquè estan més interessats en defensar la gestió indefensable de la senyora Ayuso a la Comunitat de Madrid que no pas en intentar mirar quin és el mínim de qualitat que han de tenir les nostres universitats. Això és el que els passa.

Preocupin-se una mica més, en tot cas, de gestionar millor les universitats públiques allà on tenen l'oportunitat, amb els programes enormes que tenen les universi-

tats públiques de la Comunitat de Madrid, i no es preocupin a portar-nos a nosaltres propostes per defensar una gestió que no es pot defensar, de la senyora Ayuso.

El president

Gràcies, diputat. Acabat el torn dels grups, passariem a la votació de la proposta, que consta d'un únic punt.

Vots a favor?

Tres vots a favor, del Partit Popular i de VOX en Catalunya.

Vots en contra?

Nou vots en contra, del Grup dels Socialistes, d'Esquerra Republicana i dels Comuns.

I abstencions?

Quatre, del Grup Parlamentari de Junts.

Queda rebutjada aquesta proposta de resolució.

I ara aturem la sessió durant dos minuts, perquè puguin entrar els primers compareixents.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i deu minuts i es reprèn a un quart de quatre i dotze minuts.

El president

Donem la benvinguda a la senyora Lúdia Guillén Simón, secretària d'Habitatge.

Compareixença de la secretària d'Habitatge per a informar sobre les línies d'actuació en matèria d'habitatge per a joves

357-00443/15

Li recordem que disposa d'un temps total de quinze minuts. Tot seguit, quan acabi aquesta intervenció, els grups parlamentaris intervindran durant cinc minuts cadascun. Per respondre a les intervencions disposarà vostè de deu minuts. D'acord?

Quan vulgui.

Lúdia Guillén Simón (secretària d'Habitatge)

Hola, bona tarda. Si em permeteu, abans d'entrar en les línies d'actuació, m'agradaria situar, no?, el binomi «habitatge jove» dins de la política d'habitatge del Govern.

L'habitatge és un eix prioritari, i dins de l'habitatge, és evident, ja tots coneixeu, no?, que un dels col·lectius més vulnerables, tant per a l'accés com per a la permanència, és el col·lectiu de joves.

Per tant, en aquest sentit, no només cal parlar de fer una política d'habitatge, sinó una política jove d'habitatge. I quan dic això és perquè, dins de les línies de política d'habitatge d'aquest Govern, estem abordant fomentar un mercat més just i accessible, donar també estabilitat econòmica a propietaris i arrendataris, el foment de la responsabilitat social, no?, i també afavorir fomentar un mercat més just. Totes aquestes accions estan alineades en els eixos estratègics del pla de joventut, en el que els quatre eixos són especialment rellevants.

Per tant, emmarcar una miqueta també els precedents, no?, de què s'estava fent en política d'habitatge anteriorment, i també, doncs, emmarcar una miqueta, en el pacte de govern, algunes de les coses que s'estan fent.

Per tant, començaré, doncs, una miqueta... Fins ara el que s'estava fent eren els ajuts al pagament de lloguer i també una reserva del vint-i-cinc per cent d'habitatge nou destinat a joves. Això ve de l'antic Govern. També ve de l'antic Govern la declaració d'àrea de mercat tens, a resultes de l'evidència de que el mercat estava fent fora cada vegada més persones del món de l'habitatge. I, per tant, aquestes són les principals coses que estaven encetades.

Quan ens incorporem al Govern, i amb el pacte firmat amb els socis que ens donen suport, les primeres coses que es fan els tres primers mesos és un acord de govern; un acord de govern a l'octubre en el que ja es marquen els eixos principals d'actuació d'aquest Govern. Un és l'ampliació del parc a través d'un nou mètode de fer habitatge protegit, que el que intenta fer és estructurar la política al llarg dels anys; també, una miqueta veient el resultat del pla dels Next Generation. I després, també, un tema d'atenció especial als col·lectius, cosa que va encaminada també a algunes de les reserves que hem fet, i entre elles també ja es feia esment a l'atenció especial al programa de fons d'emancipació, que és un dels darrers programes que hem tirat endavant.

A part d'això, s'han anat fent també diferents decrets que han anat donant suport a aquesta política ja començada també de l'antic Govern, com és l'ampliació i la declaració de la segona àrea de mercat tensat; també la contenció de rendes en el decret 1. En el decret 2, de mesures urgents, introduïm ja regulacions encaminades precisament a aconseguir la qualificació permanent de tots els habitatges que es destinen a polítiques socials d'habitatge i que rebin algun tipus d'ajut en programes de la Generalitat. També la creació d'aquest nou tipus de qualificació a preu limitat, que permet tirar endavant el projecte aquest que hem tret ara d'emancipació per a joves, garantint que totes aquestes ajudes que s'estan donant també serveixen per ampliar el parc públic..., en aquest cas, privat protegit, d'HPO, de qualificació permanent, perquè ja hem après, doncs, que ara se'ns estan desqualificant molts habitatges que ens estan minvant aquest parc per poder fer front a la situació.

També s'han aprovat diferents decrets, el 5/2025, on s'amplien els anys de les bonificacions de l'ITP i també algunes mesures fiscals adreçades a treure algunes bonificacions que tenien empreses que compraven habitatges per després poder-ne fer el seu ús de lloguer o de venda.

I, una miqueta, aquest és l'escalatge de les coses que s'han anat produint. La primera formalització de tot això va ser amb la convocatòria de reserva de solars d'habitatge protegit. El segon és el programa d'emancipació. I ara, properament, tornarà a sortir, el 30 de juliol, la nova convocatòria d'ajuts que complementa els ajuts del bo jove.

Bé, doncs, una miqueta per recapitular el que s'està fent de l'anterior Govern, que va aprofitar l'oportunitat dels fons Next Generation, era un programa en què estaven en construcció 5.816 habitatges, d'aquests un vint-i-cinc per cent obligat mínim era de reserva per a joves. En aquests moments, d'aquests 5.816 pràcticament n'hi han 3.600 que estan alguns acabats i alguns en construcció; per tant, d'això en resultaran un mínim de 953 habitatges a tot el territori destinat a aquest col·lectiu específic.

Bé, una miqueta, doncs, també m'agradaria donar algunes dades que són rellevants, no?, que no és que les desconegeu, però crec que val la pena recordar-les. En el cas dels joves, la taxa d'emancipació baixa. L'autonomia residencial de la població més jove, dels setze als vint-i-nou, ha disminuït del 20,4 per cent, el 2020, al 17,4, el 24. Per tant, aquí veiem ja un primer indicador.

Entre la població de vint-i-cinc a vint-i-nou anys, la taxa d'emancipació és d'un 40,1. I entre la població de trenta a trenta-quatre arriba al 73,2. Tot i això, aquesta darrera dada suposa un 26,8 per cent de la població de trenta a trenta-quatre anys que no està emancipada, quan l'edat entre els setze i els vint-i-nou a la resta d'Europa és del 32,2 per cent, no?

També, un altre diagnòstic que segurament no en sou coneixedors és l'emancipació en habitatges compartits. Els joves emancipats viuen en llars de 2,65 persones i el 22,3 per cent dels emancipats viu amb tres o més; quan són habitatges de lloguer s'eleva a 4,1 persones per llar. Això té un impacte directe també que veurem després en els ajuts del pagament del lloguer, que veurem el creixement exponencial que ha produït això i l'impacte que té també en el preu dels habitatges.

També hi ha un canvi en l'estructura de la propietat. El 2022, només un 24,9 per cent dels joves emancipats vivia en habitatge de propietat, mentre que el 2007 eren un 68,7 per cent, producte i resultant de les restriccions del crèdit. Als joves, abans, les entitats financeres finançaven el cent i el cent deu per cent; això, doncs, amb tota la crisi baixa i, per tant, aquest vint per cent que necessita algú per poder adquirir un habitatge, que no vol dir que no tingui recursos per fer-ho, sinó que no ha tingut capacitat d'estalvi, és una de les barreres que també és real, no? D'aquí el programa, també, que després us explicaré.

També hi ha un excessiu esforç econòmic per al pagament de l'habitatge; jo crec que en som tots coneixedors. I aquí hi ha..., a resultes, també, de la decisió de la contenció de rendes, les persones joves necessiten 18,2 anys de sou íntegre per a la compra d'un habitatge, mentre que el cost de lloguer també suposa el seixanta-dos per cent dels ingressos mensuals. Per tant, això és una disfunció en el col·lectiu de joves per accedir a l'habitatge molt important.

Ho hem vist també en el creixent desfasament entre l'increment del preu dels lloguers i el de les rendes de les persones. I aquí també s'ha produït una tensió en el mercat, doncs, que amb la contenció de rendes s'està contenint, almenys mentre no produïm aquest habitatge que manca d'oferta per poder fer que l'oferta sigui més assequible i..., una miqueta, la percepció social de la situació, no?, en la qual els joves perceben l'habitatge, realment, com un dels problemes principals per desenvolupar el seu projecte de vida.

En realitat és una barrera econòmica important també per a la formació i per a la consolidació d'aquests joves en el nostre territori. De fet, hi han algunes observacions, no?, que fan, fins i tot, dient que està impactant en el lloc que escull per anar a estudiar, precisament, pel preu de l'habitatge, que per a moltes famílies no és assequible. Per tant, et condiciona fins i tot la teva formació.

Ens han vingut també col·lectius de metges, per exemple, que estan fent el MIR i que acaben marxant perquè no poden suportar el cost d'aquest habitatge. Per tant, l'habitatge també repercuteix en la situació econòmica general del sector i de la pròpia societat.

Davant de tot això, quines mesures adreçades als joves estem fent des del Govern? Algunes són continuïstes, com és garantir la permanència a través dels ajuts de lloguer. Els ajuts de lloguer..., hi ha el *bono joven*, que venia del Real *decreto* del ministeri i que sempre ha suscitat polèmiques per la mesura i, per tant, amb una quantitat pressupostària que no arriba a cobrir les necessitats, com veurem més endavant, però que, des del Govern..., ja governs anteriors ho havien complementat amb un ajut al pagament específic del col·lectiu jove per poder donar sortida a tots aquells que no entraven en la convocatòria de joves.

També tenim, en aquest camp, no?..., una de les altres mesures és l'ajut al pagament de la compra. Aquest és el nou programa que ha sortit del fons d'emancipació i que el que fa –després ho explicarem una miqueta més detalladament– és, precisament, avançar aquests diners del vint per cent sense interessos als joves perquè puguin accedir a la hipoteca de la seva primera llar.

Un altre tema en paral·lel és aquesta nova metodologia de producció d'habitatge protegit, que intenta ser una política estructural no sotmesa a convocatòries anuals, perquè això depèn també del pressupost. Recordem que estem amb un pressupost prorrogat del 2023. Això fa molt difícil tirar endavant una política d'habitatge que requereix de molts diners. I aquí el canvi que ens vam proposar va ser no subvencionar la construcció, sinó subvencionar el lloguer. Suposo que..., no sé si en teniu coneixement, però la metodologia és molt diferent. Estem proposant un canvi de mòdul perquè es pugui produir habitatge arreu del país. Estàvem dividits en mòduls que responien a una situació territorial, però que no cobrien, en molts llocs, el cost de la producció d'aquest habitatge i, per tant, no se'n feia. Llavors, aquí el que hem plantejat és: una cosa és el que val i l'altra cosa és el que poden pagar les persones.

I, en aquest sentit, el Govern sí que ha assumit que la part que li toca és fer viable aquestes promocions perquè es puguin construir, hi hagi una rendibilitat equitativa i que surtin els números als promotors, perquè és necessària la col·laboració del sector privat, també, aquí, en la producció d'aquest habitatge, i el que s'ha fet és pagar aquest diferencial. Ara no entraré en el detall, però si algú necessita algun aclariment el faré.

Com he dit abans, dels ajuts de lloguer hi ha el *bono joven* i els ajuts de lloguer normal. Són diferents, un va per concurrència competitiva i l'altre no. Un és un ajut pla i, per tant, pot tenir el seu impacte en el preu de mercat; l'altre, el que es fa aquí a Catalunya, va en funció de l'esforç que fas per pagar l'habitatge.

Penseu que des del 2016, doncs, els ajuts a joves eren..., els sol·licitants eren 12.665, un import de 22.920.000, i que estem al 2024, que no hi va haver *bono joven*, perquè no hi havia la convocatòria per part del ministeri, vam passar a 27.471 sol·licituds, amb un import d'ajuts de 66.975.000 euros. Per tant, s'ha multiplicat per més de quatre aquesta necessitat d'ajut al pagament.

El fet de topar les rendes, a la llarga..., bé, a mitjà termini, ha de fer reduir aquest diferencial perquè no vagi creixent exponencialment i podrem estar més o menys d'acord amb si és una bona idea o no topar el mercat; però el mercat per ell sol ens ha portat on ens ha portat. Per tant, el que sí que hem de fer és fer un seguiment de les mesures que estem emprenent i veure i fer-ne valoració quan en tinguem resultats.

El programa aquest adreçat..., o sigui, d'alguna manera tenim aquesta, que és els ajuts, a través dels dos mecanismes que tenim. També tenim, doncs, dos línies d'actuació paral·lela, que és l'increment d'habitatge protegit, amb aquesta reserva del vint-i-cinc per cent. Això dels cinquanta mil habitatges que ens hem proposat construir, doncs, significa un augment important: uns 12.500 habitatges destinats a aquest col·lectiu. Això podria semblar que ve a ser una continuació del que és, però certament és necessari no només produir-los, sinó també que es puguin omplir.

En aquest sentit, estem treballant també amb el Departament de Joventut, no?, de quina manera els fem coneixedors i fem que els joves s'apunten als registres de sol·licitants, i que siguin efectives i ràpides aquestes adjudicacions, perquè no sempre ho han estat. Hi va haver un programa de l'Injuve, fa molts anys, on es van pagar unes promocions dedicades exclusivament a joves i no s'acabaven d'omplir, o mentre hi va haver l'ajuda permanent als joves sí que van estar plenes, però després es van acabar destinant a d'altres col·lectius, perquè el problema d'emancipació no és únic d'habitatge; hi ha un tema de mercat laboral, d'assequibilitat i de sous. Per tant, aquí s'ha de treballar un pla transversal com el que proposeu en el pla... (*Veus de fons.*) Doncs quan tu em diguis... (*Veus de fons.*) Ja està passat. (*Veus de fons.*)

Doncs, bé, paro.

El president

Ara passem al torn dels grups i comencem pel grup que ha sol·licitat la compareixença, Esquerra republicana, i té la paraula la seva portaveu Mar Besses.

Quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bona tarda, secretària. En primer lloc, doncs, agrair-li la compareixença que vam sol·licitar des del Jovent Republicà, doncs, perquè crec que és una preocupació compartida per aquesta cambra les dificultats d'accés a l'habitatge que té la població en general, però especialment l'efecte que això té en les persones joves. Però, sincerament, creiem que, després d'un any, el que esperàvem era que vinguessin vostès aquí a explicar quin impacte o com anaven evolucionant aquestes mesures que han anat posant en marxa, però, francament, el que ens trobem és que estan vivint de l'herència de l'anterior govern i, per tant, més enllà d'alguna proposta concreta, que després m'hi referiré, veiem que no estem avançant com hauríem o, si

més no, no han explicat els resultats o com estan funcionant aquestes polítiques que vostè ha detallat una mica.

Perquè si mirem el context juvenil pel que fa a l'emancipació, les xifres són molt cruentes i ens hauríem de preocupar i fer accelerar a tots. Un quaranta-tres per cent dels joves, doncs, viu a casa dels pares, la taxa d'emancipació juvenil a Catalunya és inferior al vint per cent. Hi ha un clar desajust entre els sous i els preus dels lloguers, perquè si el sou mitjà d'un jove a Catalunya ara mateix se situa al voltant dels 1.000 euros nets al mes, el lloguer mitjà d'un pis a la demarcació de Barcelona, en aquest cas, ronda els 1.190 euros al mes; per tant, implicaria destinar més d'un cent per cent del sou a pagar un lloguer, mentre que tenim Nacions Unides que ens alerta que si es destina més d'un trenta per cent del sou al lloguer ja es considera una situació de risc. Per tant, crec que el context hauria de preocupar i fer-nos arremangar a tots.

Per tant, crec que, en primer lloc, del que ens hem de dotar és de mesures estructurals per garantir efectivament el dret d'accés a l'habitatge. Vostè crec que ho ha mencionat, intervenir el mercat funciona. És el que hauríem de fer, perquè sabem que en un mercat totalment descontrolat, totalment feroç, si no posem límits al mercat de l'habitatge això és incontrolable i, per tant, la primera mesura que és efectiva és la regulació del preu dels lloguers.

Fa unes setmanes, doncs, vèiem les dades de com això ha funcionat: amb una caiguda d'un 4,9 per cent a Catalunya o d'un 8,9 per cent dels preus dels lloguers a la demarcació de Barcelona, malgrat que continuem tenint aquesta escletxa que són els lloguers de temporada, que han augmentat un cinquanta-dos per cent. Per tant, refermem que el mercat, si no se li posen límits, es converteix en una qüestió totalment incontrolable i, per tant, segurament és aquesta la millor garantia per fer efectiu el dret a l'habitatge.

Per tant, la primera mesura, regulació dels preus dels lloguers, està funcionant.

I, segona mesura. També ho vèiem fa unes setmanes, com, el 2024, un vint per cent de les compres d'habitatge al nostre país es van fer per part de persones estrangeres, especialment persones europees, que van poder pagar el preu de l'habitatge un seixanta per cent al comptat, i si mirem les xifres d'altres punts del territori, com per exemple la Costa Brava, un cinquanta per cent d'aquestes compres fetes per persones estrangeres i un vuitanta per cent d'aquestes compres fetes al comptat. Per tant, crec que és una dada que també ens hauria de fer posar solucions.

Des d'Esquerra Republicana, vam proposar precisament limitar la compra d'habitatge si no és per a ús habitual i permanent, perquè precisament els joves no podem competir contra aquesta realitat. No estem competint amb altres joves que es volen comprar el seu habitatge, sinó que estem parlant de competir amb inversors que tenen molts i molts diners a les seves butxaques i que, per tant, poden comprar pisos al nostre país per especular i per continuar fent negoci, mentre els joves tenim la realitat que tenim.

Per tant, creiem que és una mesura necessària i, per tant, li pregunto què opinen d'aquesta mesura i si creuen que és una mesura necessària.

Per altra banda, com li deia, necessitem mesures estructurals que vagin a l'arrel del problema i, per tant, no podem governar a través de mesures que siguin pedaços per garantir el dret d'accés a l'habitatge, perquè, en definitiva, un dret no es pot construir sobre mesures temporals i sobre mesures insuficients. I, des del nostre punt de vista, la primera mesura que és temporal, que és insuficient i que, en definitiva, no deixa de ser un bízum de l'Administració pública als grans propietaris, als rendistes, és aquest bo de lloguer jove; una mesura que –vostè mateixa ho ha dit– no arriba a cobrir tota la demanda, que és insuficient, que està pensada des d'un punt de vista centralista i que, per tant, no atén la realitat que pateixen els joves al nostre país. I és per això que la Generalitat ha hagut de suplir aquestes deficiències d'aquest programa. I, per tant, li pregunto, tenint la convocatòria d'aquest any ja finalitzada,

quin ha estat l'impacte, com ha funcionat aquesta convocatòria, si en tenen dades, i quina valoració en fan.

I, per altra banda, la mesura que van anunciar fa unes setmanes amb relació a aquest aval jove; una mesura que no ens sembla del tot malament si mirem el titular, però quan anem a mirar el detall sí que creiem que té algunes deficiències importants i, en definitiva, no deixa de ser una mesura que si no s'acompanya de mesures estructurals de ben poc serveix.

Per tant, quan diem que quan mirem el detall no ens agrada el que acabem de veure... En primer lloc, doncs, evidentment, aquesta vinculació amb una entitat bancària privada. A nosaltres ens agradaria que fos a través d'una banca pública que està en creació i en som conscients, però els criteris de ser concurrència no competitiva..., al final el que estem dient és que «tonto» l'últim a l'hora de presentar aquestes ajudes. Haurien d'estar pensades –acabo, president– per beneficiar precisament els joves amb rendes més baixes, però el que ens trobem és que els criteris de renda se situen a seixanta mil euros anuals, quan el que acabem de dir és que la mitjana de sous dels joves del nostre país..., oscil·len els 22.000 euros. Per tant, no veiem clar a quins joves...

El president

Diputada, si us plau...

Mar Besses Casanovas

...acabarà de beneficiar –acabo molt ràpid.

I, per últim, si fem números ràpids, 500 milions d'euros repartits en cinc anys vol dir que si s'atorga a cada jove el topall més alt estem parlant de cinquanta mil euros per persona. Això vol dir que se'n beneficiaran dos mil joves l'any...

El president

Diputada, se li ha acabat el temps.

Mar Besses Casanovas

Per tant –acabo–, una mesura que creiem que és insuficient.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Glòria Freixa.

Quan vulgui.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, en primer lloc, gràcies pel seu bon to, com sempre, i pel tarannà, que sempre arribem a bones enteses.

A mi el que sí que m'agradaria dir-li de la intervenció d'avui és que jo potser trobo a faltar..., que fem molta diagnosi, i els grups que estan participant suposo que també necessiten fer les seves xarxes i explicar la situació, però la situació jo crec que estem aquí avui perquè la coneixem tots molt bé, i hauria agraït més part de la intervenció dedicada potser a endreçar-la una mica més, perquè els joves puguin conèixer quines són realment les seves ajudes, no? Perquè hem anat parlant ara d'ajuts, ara d'ajuts a la compra, però... Si poguéssim fer blocs organitzats de quins són realment els ajuts per als joves.

Després, han parlat de mesures encertades, i aquí, evidentment, Esquerra Republicana també ha fet autobombo d'aquesta contenció de rendes. Però jo li voldria preguntar..., quan vostè em diu: «Miri, ha anat bé. Ha anat bé perquè és l'única manera...» –ens ha dit–, «el mercat no s'autoregula.» Però jo aquí li voldria demanar que fóssim una mica més honestos amb tota la gent jove d'aquest país, també, per dir quines són les dades reals. Ara parlaven d'un quatre per cent. No és ben bé així –hi

han moltes maneres de fer aquests comptes–, però el que sí que sabem és que un mínim d'un disset per cent ha desaparegut del mercat de lloguer.

Per tant, què estem aportant a aquests joves si, d'una banda, intentem dir que contenim els preus de les rendes i, de l'altra, no hi ha cap renda a pagar perquè no hi han lloguers?

Per tant, a mi m'agradaria saber per què el Govern no ha fet, després de més d'un any de ser la prova pilot de tot Espanya en matèria de contenció de rendes, amb aquesta zona tensionada..., per què el Govern encara no ha fet una anàlisi realment acurada d'on ha anat a parar aquesta contenció de rendes. I a mi m'agradaria que la fessin, perquè Irlanda la va aplicar el 2016 i l'ha hagut de retirar; no hi ha oferta, no hi ha inversió privada que hi participi, i vostès del Partit Socialista saben perfectament que sense aquesta col·laboració publicoprivada no ens en sortirem.

I després m'agradaria parlar també d'aquests incentius que ha anat dient, perquè, és clar, parlen sempre de «com regularem això», «com regularem allò altre», però què ofereixen als joves perquè aquesta oferta que ha desaparegut torni al mercat, perquè tinguin aquests pisos. Una –ho trobo bé–, aquest habitatge de protecció oficial. Des de Junts per Catalunya vam demanar vint-i-cinc mesures d'aplicació per incentivar aquesta tornada de l'oferta del mercat de lloguer, i veig que s'hi van avenint, perquè hi han diverses coses que ha proposat el Govern darrerament que nosaltres ja havíem proposat en aquestes mesures que vam presentar el 2 de desembre. I una d'elles, que no veiem a venir, són els incentius als propietaris. Per què no hi ha incentius a la propietat privada perquè posi a disposició aquests habitatges, i sobretot amb incentius que beneficiïn la gent jove de cara a aquest lloguer?

I després també ens agradaria parlar –em sembla que encara tinc temps, sí–..., vincular també aquests ajuts... Vostès han desplegat –i ja venia dels governs anteriors– els fons Next Generation en tot el tema de la rehabilitació, però hi han municipis –i m'agradaria saber si hi ha un recolzament també del Govern– que estan dedicant també molta part de la rehabilitació a vincular-ho a, després, que es puguin posar a disposició també de la gent jove aquestes rehabilitacions. Saber si, en aquest sentit, des del Govern també s'està fent alguna cosa.

Després, aquest ajut que parlava del pagament del lloguer, voldríem saber si és finit, perquè no ens ho han explicat. És a dir, el bo jove són 250 euros. I vostè mateixa ha dit que amb això no s'arriba i, a part, hem criticat moltes vegades aquesta desigualtat territorial; doncs, aquest ajut, que s'està donant des de la Generalitat de Catalunya, fins on arriba? És a dir, sabem que aquest sí que està condicionat al tipus de pis, a la renda; però s'acaba en algun moment o tothom que ho demani, des de l'1 de gener fins al 31 de desembre, té dret a aquest ajut, qualsevol jove?

I, després, acabarem amb el tema de la compravenda, no? És clar, vostès plantegen un vint per cent –que l'hi repeteixo: és una mesura que va proposar Junts per Catalunya aquest 2 de desembre passat–, aquest vint per cent d'ajut perquè no sigui un país només de llogaters. Jo crec que els nostres joves tenen dret a fer un futur i a comprar una casa, igual que ho van tenir els nostres pares en el seu moment. I, per tant, crec que és una bona mesura. Però m'agradaria demanar-li per què ho vincula a aquesta mena d'HPO? És a dir, vostè diu: «Tot lo públic queda públic.» És una mesura que hem defensat sempre des de Junts per Catalunya; no amb caràcter retroactiu, perquè no entenem que puguin canviar les condicions del joc sobre la marxa, però sí que defensem totalment aquesta mesura.

A partir d'aquí, en el moment que vostès donen uns diners als joves per emancipar-se, perquè puguin comprar, per què el preu d'aquest habitatge ha de quedar igual? Perquè no són fons perduts. És a dir, vostès ajuden els joves amb un bon préstec que hauran de retornar el dia de demà; però tornen tots els diners. Per tant, jo crec que és una mica trampa, no?, perquè el jove anirà veient com li puja tot el nivell de vida i ell, quan vulgui vendre, ha pagat la mateixa hipoteca que qualsevol ciutadà

de Catalunya i ha tingut aquest ajut de l'entrada del vint per cent, però aquest ajut el tornarà íntegrament quan acabi.

Per tant, ens agradaria preguntar: per què no es plantegen una limitació de preu, si volen, però en cap cas ajustada al preu amb el que han comprat? Jo crec que aquí hauria d'haver-hi una reconsideració per part del Govern, perquè, si no, és difícil que un jove no prefereixi tenir una altra via d'ajut en aquest accés. D'acord?

I, bé, ja hauríem acabat. I perdoni, que m'he passat del temps

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Sí; gràcies, president. M'agradaria començar la intervenció agraïnt a la secretària d'Habitatge, la senyora Lúdia Guillén, per les seves explicacions fetes davant d'aquesta comissió.

La qüestió de l'accés a l'habitatge és un tema que hem tractat ja en diverses ocasions en aquesta legislatura, i no és per a menys, i comparteixo el que ha retratat vostè en les tres quartes parts inicials de la seva intervenció, perquè és una qüestió que preocupa, i moltíssim, la immensa majoria de la ciutadania i també les persones joves. És un debat que hi ha als carrers, als mitjans i a qualsevol lloc on es pugui tenir una conversa, i és que hi ha dificultats claríssimes per accedir a un habitatge.

I el debat no és per a menys, ja ho ha relatat vostè. El preu de lloguer a les grans ciutats catalanes i a l'àrea metropolitana s'ha convertit en un veritable problema per a milers de persones, i avui hi ha molts ciutadans que destinen gairebé la totalitat del seu sou mensual a poder pagar un lloguer, inclús persones amb feina estable que no poden accedir a un pis, doncs, per viure, i això és extremadament greu.

El que sí que m'agradaria comentar-li és que, a l'inici de la legislatura, el president Salvador Illa va prometre la construcció de cinquanta mil habitatges, i ens agradaria conèixer quin grau de compliment hi ha actualment respecte a la construcció d'aquests cinquanta mil habitatges. I dic «construcció» i no «adquisició», perquè el president Illa es va comprometre a la construcció i no a l'adquisició. I, per tant, ens agradaria conèixer en quin estat es troba la construcció d'aquests cinquanta mil habitatges que es va prometre abans de 2030.

Dins de l'accés a l'habitatge, sabem que l'accés a un pis de lloguer és molt complicat per la manca d'oferta, però ho és més encara en el cas de la compra d'un pis per l'elevada entrada que s'ha de pagar i també per una qüestió dels impostos. I aquí és on creiem que l'Administració pública, en aquest cas el Govern de la Generalitat, podria fer, i considerem que ha de fer, un esforç molt més gran per abaixar els impostos.

I també l'hi plantejo: té alguna voluntat el Govern de reduir l'impost de transmissions patrimonials, que actualment és del deu per cent de caràcter general i, si no estic equivocat, del cinc per cent per a menors de trenta-dos anys amb rendes inferiors a trenta-sis mil euros? Voldríem saber si per part de l'Administració existeix la voluntat de bonificar encara més aquest impost. Nosaltres el bonificaríem fins al noranta-nou per cent, com hem proposat ja en alguna moció aquí al Parlament, i per això li demano a veure si el Govern té prevista alguna acció en aquesta línia.

Ens ha relatat en la seva intervenció un conjunt de dades que ja coneixíem, que està bé que ens les expliquin, però hem trobat molt a faltar que ens expliqués quina és la política del Govern en matèria d'habitatge. De fet, crec que hi ha dedicat tan sols quatre minuts, i ho hem vist una mica pobra. De fet, la majoria de propostes que ens ha relatat són les del Govern anterior, d'Esquerra Republicana, que ja sabem com ens va anar a tots.

Sí que ha dit que és impossible tirar endavant polítiques d'habitatge sense pressupost, i en això evidentment hi estem d'acord, però és que vostès són al Govern –vostès són al Govern. Són vostès els que tenen la responsabilitat de presentar un pressu-

post al Parlament i els que no ho han fet, ni portat i no han pogut ni dur a terme un debat respecte als pressupostos.

Per tant, les polítiques d'aquest Govern..., que el Govern no porti un pressupost a la cambra, té impacte directe, com ha dit vostè, en la política d'habitatge i dels joves. Però, recordin-ho, el Govern són vostès i la responsabilitat és seva.

El que cal a Catalunya és construir habitatges. La població de Catalunya ha crescut moltíssim els últims anys i el mercat de l'habitatge, de l'oferta, no ha crescut en paral·lel. I si a tot això li sumem la inseguretat jurídica que pateixen els propietaris, amb fenòmens que, per part de la bancada, sobretot, de l'esquerra d'aquest Parlament, s'intenten amagar, però que existeixen, com és l'ocupació i la inquilinitat, tots sabem quines han estat les conseqüències: retirada de pisos del mercat i apujades del preu del lloguer.

I, per tant, també els hi demanem: té aquest Govern alguna acció prevista per tal de recuperar la seguretat jurídica, de premiar i bonificar fiscalment els propietaris que posin els seus pisos a lloguer, especialment als joves? Seria interessant també que es pogués explicar si el Govern té prevista alguna opció en aquesta matèria.

I acabo ja. Estem veient que, de moment, durant aquest any de legislatura de govern, encara no s'ha pres cap decisió rellevant en la matèria. L'única cosa que hem vist, a tort i a dret, és un anunci a la televisió, a les xarxes socials, a les ràdios, que és el Govern del Pol, el jove que podrà emancipar-se gràcies a les polítiques del Govern del PSC, però de moment –això sí que l'hi hem de dir– portem un any perdut de legislatura en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidente. Y gracias a usted también, señora Guillén, por su comparecencia.

Viene el Gobierno otra vez a hablarnos de políticas de vivienda, en este caso concretamente centrado en políticas de vivienda para los jóvenes, con ese lenguaje que escuchamos tan habitualmente: mucho diagnóstico, mucha estrategia, mucho plan, pero luego pocas nueces, y la realidad es francamente cruda, la que están viviendo los jóvenes en Cataluña, donde, como decían, la cifra de emancipación está por debajo del veinte por ciento. Esta cifra es dramática si la comparamos con la de nuestros padres o ya no digo con la de nuestros abuelos, que sí pudieron acceder a viviendas, en fin, en la edad que tenemos la mayoría de los que estamos aquí presentes.

No pueden comprar porque el precio está por las nubes, y además hay que decir que a eso se le suma que la Generalitat de Catalunya siga saqueándoles un diez por ciento para la compra de su primera vivienda..., bueno, de la primera o de la segunda; un diez por ciento, en cualquier caso, que saquea la Generalitat en forma de ITP o de IVA, en el caso que sea de nueva construcción.

Pero, luego, por el otro lado, tampoco pueden alquilar, porque sus leyes de vivienda han tenido el efecto contrario de todo lo que nos habían prometido y lo único que hemos visto es persecución al propietario, protección para el ocupa y, por lo tanto, menos pisos, más caros y menos propietarios dispuestos a alquilar. Igual esta debería ser la pregunta que debería hacerse el Gobierno: ¿por qué los propietarios no quieren alquilar su vivienda?

A esto, además, hay que sumarle las ayudas que han ido anunciando a bombo y platillo, pero que llegan tarde, llegan mal o en muchos casos ni siquiera llegan, dejando a miles de jóvenes desamparados. Y mientras todo eso ocurre, el Gobierno sigue con su defensa de los ocupas, protegiendo a las mafias de patada en la puerta y

demonizando al pequeño propietario que simplemente lo que quiere es poner su vivienda en alquiler sin meterse en un infierno jurídico.

Pero lo más grave no es solo el fracaso de ese modelo que nos han planteado, sino que lo más grave es las consecuencias que tiene ese modelo: a todas las personas que han dejado fuera. Y aquí quiero hablarles concretamente del caso de Girona, donde el cincuenta y tres por ciento de las viviendas de protección oficial acaba en manos de inmigrantes, y esa es solo la parte que sabemos, porque ahí hay que sumarle los que han sido nacionalizados durante estos años y que el Gobierno nos niega completamente esta cifra, y sabemos, por lo tanto, que el porcentaje de extranjeros que se quedan con viviendas de protección oficial es muy superior al de los españoles autóctonos.

Mientras tanto, pues, los jóvenes gerundenses, los de toda la vida, los que hemos nacido, hemos trabajado, los que hemos estudiado, quedan completamente fuera de este sistema que ustedes han convertido en un sistema corrupto y desleal con sus propios ciudadanos. No pueden vivir en el centro de las ciudades porque los precios están absolutamente disparados, pero luego tampoco se pueden ir a los barrios más periféricos, porque precisamente ustedes mismos, con sus leyes, sus políticas de fronteras abiertas, los han convertido en auténticos estercoleros multiculturales, en muchos casos inhabitables. Porque sí, nadie, y ninguno de ustedes tampoco, quiere vivir en un bloque, en una calle donde sean los únicos autóctonos y todas las costumbres que ven a su alrededor sean importadas. Barrios tomados por la inseguridad, barrios tomados por la delincuencia, barrios controlados por imanes y por bandas extranjeras

Y ¿cuál es la consecuencia de todas las políticas que ustedes, unos y otros, han ido impulsando? Pues, que, a día de hoy, en la ciudad de Girona los autóctonos seamos una minoría, como pasa en tantas otras ciudades europeas, donde los europeos nativos, los europeos autóctonos son minoría en su propio hogar.

Y eso no es fruto del azar, es la consecuencia de todas las políticas que unos y otros han impulsado: políticas ilegítimas, que priorizan a aquel que acaba de llegar frente al autóctono; políticas que castigan el mérito y premian el victimismo; políticas que, en vez de proteger a los jóvenes catalanes, lo que hacen es expulsarlos de sus hogares.

Y desde VOX lo tenemos muy claro, y eso es lo que venimos a pedir: que construyan. No que expropien, no que adquieran, que construyan nueva vivienda, que pongan facilidades a aquellos que se dedican a construir vivienda. Eliminen de una vez el ITP y el IVA. Si vas a adquirir tu vivienda habitual no deberías pagar ni un solo céntimo al Estado, porque a una vivienda de doscientos mil –y no hablamos de un precio descabellado– ustedes les saquean veinte mil euros a los jóvenes y a las familias que quieren acceder a ella. Veinte mil euros, es una barbaridad. Cuántos meses, cuántos años tienen que ahorrar las personas para poder pagarles a ustedes.

En definitiva, lo que pedimos es que se empiecen a aplicar unas políticas sensatas. Y en toda esa nueva construcción, en todas esas VPOs que pongan a disposición de los ciudadanos, háganlo con criterios de prioridad nacional, háganlo teniendo en cuenta los vecinos autóctonos primero.

Porque nosotros lo tenemos clarísimo: para VOX lo primero son los de casa.

Muchas gracias.

El president

Gracias, diputado. I ara passem al torn del Grup dels Comuns, i té la paraula el seu especialista Arnau Morales.

Quan vulgui.

Arnau Morales Soley

Gràcies, president; gràcies, secretària. Agraïm al seu temps el to i la intervenció, però considerem que ens han mancat propostes, ens ha sobrat una mica d'anàlisi i

ens ha mancat molt de valoració del resultat d'aquest primer any de legislatura i de les mesures que ja s'hagin estat aplicant.

Ara bé, i com deia l'acord d'investidura entre Comuns i PSC, aquesta legislatura versarà sobre el dret a l'habitatge i serà la pedra angular que ha d'informar la política del Govern, perquè és una emergència immediata i real.

Catalunya té un problema de base, el portem arrossegant fa molts anys, que és l'emancipació juvenil, la qual ve determinada per dos grans eixos, que són els salaris i la qualitat del mercat laboral i, per altra banda, el preu de l'habitatge.

Amb la darrera reforma laboral s'ha començat a revertir parcialment aquesta situació en termes de precarietat laboral, millorant la situació laboral de les persones joves, tot i encara ser molt precari i tenir un llarg camí per endavant. Ara bé, el problema gros el tenim ara mateix amb el dret a l'habitatge i amb els problemes d'accés a l'habitatge.

Actualment és impossible poder-se emancipar o ni tan sols planificar-ho o pensar en un projecte vital quan les joves hem de dedicar el noranta-dos per cent del nostre salari al lloguer. Com diem, cal abordar les qüestions materials que impossibiliten el desenvolupament de vida en llibertat i plenitud, i això passa per disposar d'espais materials on desenvolupar els projectes vitals.

Independentment de si optem per analitzar el problema i proposar respostes des de l'empirisme o des del racionalisme, és evident que el mercat no es regula sol. El mercat, quan se'l deixa operar en solitari, l'únic que trobem és expulsió de les joves del mercat i dels seus barris i de les seves ciutats.

Les llars són refugis, són espais on riem, somiem, riem i plorem; són espais on gaudim de la intimitat necessària que confereix aixopluc i ens permet desenvolupar la nostra vida. La ciutadania no pot més i està dient clarament que ens trobem amb una disquisició, que és o habitatge o legitimitat de les institucions democràtiques.

S'ha demostrat que la llei d'habitatge que vam impulsar funciona, ja que el preu del lloguer ja ha baixat un 4,9 per cent a Catalunya –un 4,9 per cent a Catalunya– i un 8,9 per cent a Barcelona. Però no ens podem quedar aquí. Cal revertir de ple i de forma urgent els quaranta anys de polítiques contra les joves, i des de Comuns estarem amatents perquè el nou Govern de la Generalitat, efectivament, passi pàgina d'una dècada perduda de governs que han girat l'esquena a la realitat juvenil i materialitzi el pacte d'investidura que vam signar, el qual comprèn, del seu àmbit de competències, mesures ambicioses. Per nosaltres no tan ambicioses com ens agradarien, però l'aritmètica és la que és i ens vam haver de conformar amb l'acord que, tot i que el considerem positiu, encara deixa moltes coses fora.

Ara bé, l'acord comprenia la construcció de cinquanta mil nous habitatges, la compra de cinc mil habitatges per templeig i retracte, regular els lloguers de temporada i reduir el nombre de pisos turístics.

Celebrem aquestes mesures que han anunciat aquesta setmana reduïdes a evitar la lliure transmissió d'habitatge de protecció oficial amb aquesta mesura de préstecs bonificats que després impedeixen que es transmetin lliurement al mercat, i considerem fonamental que aquells habitatges construïts o adquirits amb recursos públics es mantinguin a mans del sector públic i conservin sempre aquesta qualificació.

Ara bé, sí que li volem fer quatre preguntes de mesures concretes, algunes de valoració futura i altres de mesures ja implementades durant aquest any.

La primera és: a quines zones tenen prevista la construcció d'habitatge i en quin percentatge hi haurà reserva per a joves? Més que res, per una qüestió d'equitat territorial.

En segon lloc, si tenen previst realitzar gestions amb els ajuntaments a fi i efecte d'estendre la mesura de reserva del trenta per cent de les grans rehabilitacions i noves construccions que es va impulsar durant les legislatures municipals anteriors a la ciutat de Barcelona. Si tenen previst promoure aquestes mesures entre els ajuntaments.

De les noves construccions i incorporacions al mercat públic d'habitatge que ha mencionat, quin percentatge es reservarà al lloguer social? Independentment de si són persones joves o no, però si m'ho pot desgranar també l'hi agrairíem.

I, finalment, quants habitatges s'han adquirit ja, en aquest primer any de legislatura, per mitjà del tempteig i retracte?

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la seva portaveu, Sabrin Araibi.

Quan vulgui.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Primer de tot, des del nostre grup parlamentari, volem agrair la compareixença de la secretària d'Habitatge i posar en valor la feina que està duent a terme el Govern per garantir l'accés a un habitatge digne com a dret bàsic, fomentant un mercat just i accessible, com ha comentat, especialment per a les persones joves.

Sabem que en l'actualitat al nostre país molts joves veuen l'emancipació com un objectiu llunyà o directament inaccessible. El preu dels lloguers, la inestabilitat laboral, entre d'altres, fan que, sovint, accedir a un habitatge sigui una cursa d'obstacles. Davant d'aquesta situació, i si volem una societat justa, cohesionada i amb futur, cal revertir aquesta realitat.

Per aquest motiu, celebrem i donem total suport que aquest Govern, el Govern de tothom, hagi fet una aposta clara per posar els joves al centre de les polítiques d'habitatge. Una mostra, com bé ha comentat la secretària, és el programa de préstecs per a l'emancipació, que ofereix finançament en condicions molt avantatjoses a joves d'entre divuit i trenta-cinc anys, que servirà i que és una eina concreta per trencar amb una de les principals barreres d'accés a la compra per a milers de joves.

També és especialment rellevant la reserva del vint-i-cinc per cent d'habitatge públic per a joves a les noves promocions, i que, tal com ha comentat la secretària, seran més de dotze mil habitatges, que també serveix per facilitar l'accés a un primer habitatge i a una vida independent per al jovent del nostre país.

Aquestes eines són unes eines a l'abast de tots els joves, independentment del seu codi postal, perquè garantir que Catalunya sigui un país habitable per als joves és una condició imprescindible per construir una societat amb futur. Si no oferim oportunitats reals per arrelar-se i quedar-se al seu territori, viure amb dignitat i desenvolupar els seus projectes de vida, estem deixant enrere una generació sencera.

Fer polítiques pensades per als joves és garantir drets, però també garantir que aquest país avanci sense deixar ningú enrere. Des del nostre grup parlamentari continuarem donant suport a totes aquelles mesures que posin els joves al centre i que facilitin la seva emancipació.

I ara dono pas a la meua companya, Alba Bermejo.

Alba Bermejo Gómez

Gràcies a la secretària d'Habitatge per comparèixer avui per a la seva explicació. La JSC compartim com a primera preocupació del jovent l'accés a un habitatge digne i assequible, i defensem que aquest sigui possible per a la nostra generació i per a les generacions futures, amb independència de la seva classe social o origen. Defensem les polítiques que el Govern està portant a terme, tant a curt termini, com el préstec d'emancipació o el bo de lloguer jove. Les dades reflecteixen que les ajudes arriben i són útils per als joves, com en deixa constància aquest augment de sol·licitud d'ajudes al lloguer, passant de dotze mil a vint-i-set mil joves sol·licitants.

També defensem les polítiques de mitjà i llarg termini, per fer de Catalunya una terra per als joves, on puguem emancipar-nos per poder desenvolupar el nostre pro-

jecte vital; un país amb millors condicions salarials, que siguin una garantia d'accés a l'habitatge i un salt qualitatiu dels serveis públics.

En definitiva, una Catalunya per a la joventut i la ciutadania, que patim els preus dels especuladors que juguen amb el nostre dret a l'habitatge, i pels que han tingut que marxar del país per cercar millor oportunitats, perquè puguin així retornar.

La JSC defensem poder decidir on viure per nosaltres mateixos i no que ho decideixin uns altres.

Ja està. Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, té la paraula Carlos Cañas.

Quan vulgui.

Carlos Cañas Cruz (Consell Nacional de la Joventut de Catalunya)

Molt bé; moltes gràcies, president. I moltes gràcies, secretària. I moltes gràcies a la Comissió de Política de Joventut per portar l'àmbit de l'habitatge avui a debat. Un àmbit que ens preocupa com a jovent, com a Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, i no perquè ho diguem nosaltres, sinó que les dades diuen que ara mateix ha passat a ser la primera preocupació de l'enquesta de participació i implicació política de la joventut que ocupa els joves.

I és que les dades actualment són una xacra. I hauria de ser preocupació nacional que la taxa d'emancipació segueixi baixant i que passi del vint al disset per cent, com ha comentat ara la secretària.

I és que veiem dos factors que determinen aquesta situació i aquesta deriva. I és, d'una banda, l'increment sostingut del preu del lloguer, i, d'altra, la perpetuació, la cronificació de les condicions laborals dels joves d'aquest país. Un increment del lloguer que ha incrementat en deu anys el cinquanta-sis per cent: ha passat dels 539 euros, el 2014, als 844 actuals.

Per tant, a això, si li sumem les feines precàries i temporals que vivim i convivim des de fa anys, doncs ens deixa un escenari que és de preocupació. Una preocupació que impacta i que genera dades com la que sortia recentment de la radiografia d'Inso-cat, en la qual la pobresa de les persones que es trobaven en règim de lloguer era del 29,8 per cent, mentre que les que estaven en règim de propietat era de l'11,4 per cent.

Una diferència que també es veu reflectida a nivell territorial. No a totes les vegues és de la mateixa manera, no actua de la mateixa manera, i s'accentua, sobretot, en aquests espais metropolitans, com és l'àrea metropolitana de Barcelona.

I aquí volem, i ens agradaria fer un petit aturador, una petita èmfasi. I és que tot i que no actua igual a tot el país, la gentrificació que passa i s'escarneix a la ciutat de Barcelona el que fa és accelerar la substitució demogràfica i que, des de la centralitat de la ciutat de Barcelona, hi hagi joves que es vagin desplaçant cada cop més a la perifèria, a l'extraradi de les nostres ciutats i els nostres pobles.

Això no tan sols posa en risc l'emancipació juvenil, sinó que, a més a més, el que posa en risc és la xarxa comunitària, és l'estructura comunitària, és l'associacionisme. I, per tant, posa en risc aquest cordó que tenim de cohesió social i que facilita el desenvolupament de la vida social dels joves, al qual s'hi suma la precarietat laboral, com hem dit abans, i el temps disponible per poder-se associar.

Al cap i a la fi, aquest espai comunitari és també una eina de cohesió social, però també per treballar, per poder tenir cura, cura del teu entorn, de les teves persones i, per tant, de resiliència del país. I, per tant, és un afer que ens preocupa, des d'un punt de vista associatiu, per al manteniment del nostre país, tal com l'hem pogut concebre.

Per tant, davant d'aquesta xacra, davant d'aquesta situació, el que creiem que és pertinent és la mateixa recepta que portem duent a terme, que és associar-se, és organitzar-se. I per això celebrem victòries com la del moviment de l'habitatge, el qual

va aconseguir reunir 170.000 persones als carrers de Barcelona. Per tant, és un afer que ocupa. O la creació, la constitució de la Confederació Sindical de l'Habitatge de Catalunya.

Per tant, totes aquestes estructures organitzatives ens han d'apropar a poder tenir o veure l'habitatge com un dret, no com un negoci, no com un bé especulatiu del mercat. I per això també defensem –i ho portem defensant des de fa anys– la regulació del lloguer. No tan sols ho volem estendre o creiem que és imprescindible estendre-ho en el lloguer temporal. Perquè quan s'ha aplicat el lloguer a la ciutat de Barcelona, per exemple, on existeix un fort element especulatiu, ha disminuït un 8,9 el preu del lloguer, o a Catalunya gairebé un cinc per cent, però és imprescindible que transcendeixi i que també es faci extensiu al lloguer de temporada. També és important que s'aturin els desnonaments o, en aquest sentit, acabar amb els pisos turístics.

En definitiva, creiem que és imprescindible trencar la dinàmica de la davallada de l'emancipació juvenil per tal de poder construir un país per al jovent, amb el jovent, amb cohesió social i xarxa comunitària.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I per respondre, senyora Guillén, té deu minuts.
Quan vulgui.

Lídia Guillén Simón (secretària d'Habitatge)

Bé, perdoneu, no he calculat bé el temps, eh?, però intentaré respondre a tot.

Al representant d'Esquerra, li faria la reflexió, no?, de que, ja que han estat al Govern, sap que la mesura principal estructural és la construcció d'habitatge protegit, que té un cicle de durada d'uns quatre anys; que els sistemes que s'estaven fent servir fins ara donen resultats limitats, perquè dels 5.800 habitatges, amb uns fons extraordinaris que van venir d'Europa per finançar 51.000 euros a fons perdut, només se n'han acabat cinc-cents. Per tant, la cosa no és tan directa ni tan fàcil de poder mesurar.

Precisament, el pla Cinquanta Mil, que no he pogut explicar, és un canvi de metodologia. No subvencionem la construcció, he dit «subvencionem el lloguer». Pensava que potser el coneixien, el pla Cinquanta Mil. I, a més, hem canviat les regles de joc perquè es pugui produir més habitatge protegit –també de venda–, perquè hi puguin accedir les persones i també, doncs, el compromís..., sé que hem parlat que hem marcat un límit de rendes als privats. En aquest sentit, el pla Cinquanta Mil és un compromís del Govern, perquè no només fa això, sinó que diu que, a més, l'habitatge protegit, que no sempre i no s'estava produint a tot arreu, el preu del lloguer mai superarà un vint per cent per sota del preu del mercat privat, i aquesta diferència d'aquest sobrecost també l'assumeix el Govern perquè sigui possible.

Per tant, jo crec que hi ha una corresponsabilitat. El pla Cinquanta Mil potser necessitaria una sessió més llarga per poder-lo explicar amb deteniment, perquè té variants, té variants també de col·laboració pública o privada en què s'han estat estudiant uns ajuts; que, a més, han de ser compatibles –i això lliga una mica amb la pregunta de Junts. Els ajuts han de ser compatibles amb els ajuts de l'Estat i, per tant, no pots anar subvencionant sense límit les coses sense un retorn. Per tant, les coses han de tenir un equilibri, que també t'han d'autoritzar els interventors i, en aquest sentit, el que volia dir és que voldríem ser molt ràpids, però la cosa és que estem aquí.

En aquest moment, de la reserva de solars que hem fet, el resultat és..., i això encadena també amb una de les respostes que han fet els responsables dels Comuns. A la primera convocatòria s'han presentat 660 solars a tot Catalunya, a 126 municipis repartits per tot el territori, amb un potencial de 21.289 habitatges; també hi han promotores privats que han entrat a fer aquesta promoció. Per tant, entenem que el model pot encaixar també amb aquesta col·laboració publicoprivada perquè també garanteix aquesta rendibilitat, no? I, per tant... On estan? Estan, doncs, des del Camp

de Tarragona, 1.900; a Ponent, 1.008; a Girona, 2.800; a Catalunya Central, 1.300; Alt Pirineu, 553... Bé, en el Parlament n'han anat demanant el desgranatge i hi han municipis que...

És veritat que en cada municipi també estem treballant en l'adaptació del pla Cinquanta Mil en el món rural, també lligat amb l'estatut del món rural. Allà l'estratègia d'Habitatge per mobilitzar habitatge és una altra, que estem treballant i esperem tancar aquest juny. Per tant, és veritat que al territori no és equitatiu i, per tant, això ho hem de tenir en compte.

Pel que fa també a les mesures continuïstes, és evident que sí, que hem apostat també per mantenir, perquè mentre no construïm... O sigui, la contenció de rendes és un instrument, no és una finalitat, i mentre no construïm aquests habitatges que tardaran entre cinc..., i a mesura que vagin fent la reserva, doncs, tarden el seu..., un procés de construcció d'habitatge i entrega de clau són quatre anys; podem córrer més o menys, però això és així. I, per tant, mentrestant, hem de fer actuacions, com són aquestes, a la intervenció i la regulació de l'ús dels habitatges per a altres usos en el mercat, perquè, si no, la cosa no lliga, no?

Has parlat abans de quines mesures tenen els joves. Per un cantó, si estan en un lloguer privat, els ajuts del lloguer. Per altre cantó, dins de la convocatòria del pla Cinquanta Mil, hem obert la possibilitat que dins d'aquest lloguer destinat a joves teneu dos opcions: una, anar a un preu de lloguer que ja serà un vint per cent per sota del preu de mercat d'aquella zona sempre. Repeteixo que, en molts llocs, el preu de lloguer de l'habitatge protegit, amb les regles que hi havien ara, era superior al preu de mercat. Això és una cosa que creiem que no pot ser. Per tant aquesta és una mesura que hem fet. I també, doncs, l'opció de l'adquisició del dret de superfície, per part del jove, d'aquest habitatge, subrogant-se al préstec del propietari. És comprar l'ús de l'habitatge a setanta-cinc anys. És una modalitat que fins ara tampoc no l'havíem explorat, i que creiem que sobretot en les àrees que no són metropolitanes, sinó que són precisament les àrees del món rural, per la fidelització i l'arrelament de les persones, creiem que és una metodologia important i treballarem amb l'àrea de Joventut per exportar una mica aquesta regla de joc.

I l'altra és l'adquisició d'habitatge del mercat amb aquest ajut, que evidentment no pot ser d'una altra manera que condicionat a un no lucre d'aquest habitatge, perquè ja hem après que això de comprar, vendre i anar pujant de preu ens porta on ens porta.

Per tant, jo crec que si és un fracàs per aquest motiu, tots ens hauríem de replantejar què carai estem fent, perquè una cosa és que hi perdís diners i l'altra cosa és que guanyis amb l'increment de l'IPC i que..., a més, en la pròpia convocatòria diu «si fas millores d'aquest habitatge tot això se t'incrementarà, i si és per eficiència energètica, també». Per tant, especular per especular... Jo crec que hem de començar a canviar una mica la mentalitat de que l'habitatge no és per anar comprant i venent i traient, sinó que és una altra cosa. I aquí jo crec que s'ha de buscar l'equitat del benefici i crec que els ajuts públics han de tenir el seu retorn.

Per tant, sí, és un retorn, és un ajut avançat, però jo crec que molt positiu. En molts llocs hem fet la prova i realment les quotes de la hipoteca amb aquest ajut permeten al jove, fins i tot, anticipar el retorn d'aquest deute per cent. Per tant, veurem com funciona, veurem quina... També farem molta pedagogia d'això, perquè hi ha com una barreja de que als setanta-cinc anys aquest pis l'has de tornar. Aquest pis és teu i, per tant, l'únic que fas és que quan el venguis l'hauràs de vendre al preu que toca.

Quant al PP, no estem d'acord amb la intervenció del mercat. Tot ha tirat enrere. Hem tirat enrere el mètode. O sigui, en polítiques d'habitatge la causa - efecte directe no hi és. Han intervingut moltes coses en aquesta reducció del mercat de lloguer, que, per altra banda, els increments d'habitatges de lloguer es van produint.

Però també és cert que el que ha fet és contenir una cosa que estava arribant a uns límits insostenibles per a les persones. Perquè, al final..., abans ho ha dit el com-

pany de Girona, no?, de VOX, que al final a qui estem venent aquests habitatges? Qui està adquirint aquests habitatges? Abans hem dit que els joves no podien adquirir aquests habitatges perquè no podien competir. Doncs jo crec que..., o sigui, el mercat també ha de pensar..., i això lliga amb lo de les..., el consell nacional... Agrair també les teves reflexions, que van, més enllà dels números, també d'uns impactes que tenen sobre la segregació a les ciutats i sobre l'equitat en la població.

Per tant, a qui estem venent aquests habitatges? Per què volem fer habitatges per vendre habitatges a no sé qui que té un poder no sé què? Els habitatges són per a les persones i, per tant, això és el que hem de regular. I hem de fer que els joves puguin accedir, per tots els mitjans que siguin possibles, en aquest daixò.

Indicadors. Intentarem tenir indicadors, perquè des de que hem arribat no hem trobat ni un indicador enlloc. Vull dir, és cert que les polítiques s'han de registrar i s'han de valorar. És molt difícil, però estem amb el compromís d'acabar de fer ara l'observatori de la Generalitat per tal de poder controlar les dades i poder donar resposta a aquestes preguntes que ens diem.

Al company de VOX només la reflexió que lo de l'«estercolero multicultural» s'escolta per tots els municipis, que és com un mantra, no?, que les polítiques d'habitatge jo crec que no discriminen per això, sinó que discriminen per la manca d'habitatge i que crec que són equitatives. No hi ha, en aquest moment..., no crec que hi hagi res que afavoreixi ningú en contra de ningú. Per tant... (*Veus de fons.*) Eh? (*Veus de fons.*) L'arrelament? Jo crec que hem pres mesures d'arrelament. No es prioritzen els ajuts de lloguer a persones de fora respecte a les d'aquí. No és un element diferenciador a l'hora d'adjudicar un habitatge. Sap que hi ha un registre de sol·licitants d'habitatge que va per ordre d'inscripció. També hi ha la possibilitat d'un sorteig per poder adquirir aquests habitatges, hi intervén un notari. Per tant, la subjectivitat de l'adjudicació és una cosa que no hi és.

Per tant, aquí també et diria que hi ha molts joves d'aquí que no han anat a fer sol·licitud d'habitatge, perquè venim d'una tradició familiar, no?, de que els pares ajuden els fills, de que els pares tenen un o dos pisos i els fills se'n van aquí. Estem en un altre cicle que crec que vol dir, també, entendre la sol·licitud d'habitatges diferent.

Però lo de l'«estercolero multicultural» és preocupant, perquè ja li dic que és un mantra que es va sentint pertot arreu i és una mica dura, la cosa, eh? No crec que respongui a cap lògica de res.

Per tant, tancant una miqueta –jo crec que m'ha faltat temps; disculpa que m'he centrat en la intervenció–, crec que el pla Cinquanta Mil..., que té derivades, com he dit, no només en la producció, sinó que també hi ha una comissió que treballa amb indústria i també formació, precisament, per afavorir el mercat laboral també i l'accés a l'ocupació per part de joves amb noves professions vinculades a la industrialització i més tecnificades, i també a la incorporació de la dona.

I hi ha tota una reserva... –també responent al company de Comuns–, de la reserva d'habitatge social fins a un deu per cent, en què el Govern s'ha compromès a no fer recaure el pes d'aquest menor poder adquisitiu en aquests habitatges al promotor privat, sinó que l'assumeix directament la Generalitat amb un ajut implícit i la propietat pot seguir fent això.

Aquests habitatges no perden mai la qualificació a tot el territori, els que estan vinculats al pla, siguin privats o siguin públics. Repeteixo que hi han privats que s'han incorporat en el programa de la reserva de solars. És una molt bona notícia que privats posin solars i apostin per una qualificació indefinida dels seus habitatges, amb unes regles de joc que estaran marcades per un seguiment anual d'aquests ajuts.

Per tant, jo crec que en conjunt he respost una miqueta a tot... Com afavorir que els propietaris privats, no?..., incentivar els privats a posar a lloguer. Vinc de bastants anys dedicant-me a l'habitatge. Tenim les borses de lloguer. I les borses de lloguer..., estem redimensionant una miqueta els ajuts i tot lo que va lligat a aquestes

borses. Eren una col·laboració del petit propietari amb l'Administració que ha funcionat molt bé i està funcionant molt bé; el problema és quan apareixen propietaris que no són petits propietaris i que volen especular o trobar un màxim rendiment d'aquests habitatges, no?, que no són els de la persona individual que té un habitatge que tenia perquè..., quan se'l va comprar, i el posa en el mercat.

Repeteixo que hi havien borses d'habitatge... Per exemple, jo vinc de Terrassa. Tenia set-cents particulars que estaven llogant habitatges per sota del preu de mercat i que han acabat en tres-cents. Per què? Doncs perquè aquests propietaris també han patit la crisi i s'han hagut de vendre l'habitatge, els seus fills s'han separat i els hi han donat l'habitatge. Per tant, la incentivació al petit propietari no és tan fàcil, perquè tenen una vida diferent. Incentivar un professional que es dedica a treure uns rendiments econòmics és una cosa que és diferent i que, per tant, aquí crec que no ens podem permetre el luxe de destinar-hi recursos.

Hi han hagut programes, com el Reallotgem, en el que s'ha donat un lloguer fix a la persona a canvi d'un lloguer i se'ns estan venent els habitatges a fons voltors havent rendibilitzat un parc privat. Això és lo que no podem permetre. Per tant, donar diners a empreses privades que es dediquen a lloguer, garantint no sé què, doncs al final fa que estiguem al darrere de les persones.

I crec que, més o menys, ho he respost tot. I em sap greu i, si voleu, puc venir un altre dia i seguir, perquè no he calculat bé el temps de la diagnosi i pensava que podia tenir més temps per..., i se m'ha quedat curt.

El president

Moltes gràcies, per la seva compareixença. Aturem la sessió dos minuts i tornem amb la següent compareixença.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i cinc minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i nou minuts

El president

Reprenem la sessió.

Compareixença del director general d'Acció Comunitària i Innovació Social per a informar sobre l'aplicació de la llei de foment de l'associacionisme i sobre les polítiques de suport al teixit associatiu juvenil

357-00444/15

I donem la benvinguda al senyor Jaume Romero, director general d'Acció Comunitària i Innovació Social, i al senyor Marc Viñas, subdirector general.

I recordem que per a la seva primera intervenció tenen en total quinze minuts i, després, per respondre a les preguntes, tindran deu minuts.

Pot començar quan vulgui.

Jaume Romero Periz (director general d'Acció Comunitària i Innovació Social)

Diputats, diputades, membres del consell de joventut, primer demano una mica de comprensió, ja que vaig tindre una intervenció a la boca fa relativament poquet i espero fer-me entendre i vocalitzar mitjanament bé. Farem l'esforç. D'acord?

Doncs moltes gràcies per aquesta compareixença, que fem amb molt de gust per poder contestar una miqueta a la pregunta parlamentària i explicar una mica com està el desplegament de la llei de foment i associacionisme.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Com vostès saben, l'objectiu de la llei és fomentar l'associacionisme per mitjà de les mesures que han d'adoptar les administracions públiques; enfortir i fer créixer l'associacionisme i incentivar la conscienciació social sobre els seus valors i principis. I aquest objectiu es fa efectiu a través de la programació i implementació de diverses accions, entre elles de reconeixement, d'impuls de la participació, de suport i assessorament, i de promoció i sensibilització.

Aquesta llei obliga a programar i implementar les actuacions. La llei s'aplica al conjunt de les administracions públiques i catalanes. Qui són els destinataris i beneficiaris de les actuacions? Les associacions, les fundacions i les plataformes ciutadanes i grups socials.

La llei estableix un gran nombre d'actuacions a desplegar i implementar. Aniré ràpid, eh?, perquè, si no..., poden seguir vostès el... Algunes actuacions s'estan implementant i executant, d'altres estan en procés de disseny i d'altres estan pendents d'iniciar. Per tant, ara quan fem les explicacions, doncs tindrè aquests tres tipus d'actuacions, d'acord?: les que ja s'estan realitzant, aquelles que s'estan dissenyant i que estem en procés de disseny, i les que tenim pendents d'iniciar.

Abans, però, explicar-vos... Estan aquí els apartats conforme la nostra direcció general en té la competència. Promocionar l'organització comunitària i l'acció col·lectiva al territori en favor de la cohesió social; programar, impulsar i generar programes; promocionar l'associacionisme i el voluntariat; dirigir i coordinar les actuacions i els programes de caràcter transversal en el seu àmbit d'actuació; elaborar directrius per abordar els reptes socials actuals mitjançant la promoció de l'associacionisme, el voluntariat i el tercer sector, i proposar i dissenyar el contingut de les línies de subvenció a entitats en el seu àmbit de competència.

Actuacions de foment de l'associacionisme que estem fent en curs i estem ja treballant. Aprovar un pla estratègic que planifiqui les actuacions a fer per al foment de l'associacionisme. Com saben vostès, estem en el tercer pla, actualment estem treballant en el tercer pla nacional, que tenia el mandat del 2018 al 2025, i estem ja començant a treballar amb el quart pla, que tindrà el període del 26 al 29.

Com poden veure en els números, tenim destinats més de 134 milions i mig d'euros en 163 actuacions previstes: 104 amb import, i 59 en capítol 1.

La segona actuació, promoure i potenciar el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya. També tenim el consell que està en actiu, diguem-ne. Es va aprovar amb el decret que veuen aquí imprès, aquí a la pantalla –perdó. Perdoneu els nervis, eh? Com que tinc la boca així, vaig una mica... Bé, està actualment funcionant, el consell, on fem les reunions pertinents i regulem totes les accions que fem des del consell.

Prestar serveis d'assessorament i suport tècnic a les entitats per millorar la seva gestió. Actualment tenim contractats a empresa, que s'ha estat fent aquest seguiment d'assessorament tècnic a les diverses entitats. En data del 31 de desembre del 24, van haver-hi 409 consultes dels serveis d'assessorament: 290 de l'àmbit jurídic i 119 de l'àmbit econòmic. Un total de cinquanta-una entitats van ser ateses en aquest acompanyament.

Convocar regularment ajuts i subvencions. La DGACC atorga subvencions per a la promoció del voluntariat, de 2,6 milions d'euros; per a l'enfortiment de l'associacionisme, de 800.000 euros, i el nombre d'entitats que reben aquesta subvenció és de cent cinquanta.

Promoure instruments de finançament, com ara les subvencions plurianuals. La convocatòria d'aquest any ja preveia l'assessorament plurianual i aquesta resolució l'hem tirat endavant.

Preveure a les bases de subvencions una bestreta obligatòria mínima del cinquanta per cent; també a l'ordre on hem aprovat en les bases.

Convocar subvencions per enfortir federacions i confederacions. També s'han obert línies específiques de 4.1.1 i la 4.1.2, que ja recullen aquesta obligatorietat que ens marca la llei.

Dissenyar i implementar accions per facilitar i posar a l'abast del teixit associatiu l'ús d'espais públics per a les seves accions. En els casals cívics i comunitaris que tenim, més els hotels d'entitats, que estan en un procés de transformació per a casals cívics, ja preveuen i obren la porta per a la facilitació d'aquests espais.

Preveure a les bases de subvencions que les despeses d'ús en espais públics siguin despeses justificables i elegibles. També està previst a la convocatòria del 24, del 25 i del 26.

Programar regularment accions de formació, preferentment des del pla de formació de l'associacionisme i el voluntariat de Catalunya. També al 25 s'està implementant, amb uns volums similars al 24, que estaríem parlant de 189 cursos de formació i que van tenir o van incloure 3.966 persones. L'any 25 de moment estem pensant que, més o menys, estem amb els mateixos números que vam fer en el 24.

Vetllar per la qualitat de la formació que s'impulsa i disposar d'una partida pressupostària anual per a la formació. La DGACC, la nostra direcció general, vetlla per la qualitat de les formacions, reconeixent i habilitant les escoles de voluntariat i els cursos que s'hi imparteixen.

Reconèixer per part del Govern escoles de formació de base associativa. La DGACC té reconegudes disset escoles de formació que són totes elles de base associativa. Estan aquí les disset escoles, no cal que les anomeni; si no, marxem de temps.

Passem al desplegament que està en curs o que està en període de disseny i d'implantació. Facilitar a les entitats el fet que puguin certificar la participació de les seves persones sòcies i voluntàries. El Govern ja va aprovar o ja ha aprovat el catàleg i diccionari de competències de l'acció voluntària i està actualment dissenyant el pla operatiu per disposar de les eines necessàries que facilitin a les entitats la identificació de les competències posades en joc.

Crear un sistema tecnològic i funcional que interconnecti els registres i els censos on les entitats s'han de registrar i censar –la finestreta única registral. Des de l'Associació General de Serveis Digitals i Experiència Ciutadana es treballa per posar productes interoperables a través del catàleg d'interoperabilitat.

Posar en marxa la finestreta única per relacionar-se amb l'Administració. El Govern considera prioritari avançar en la millora de la relació de les administracions de Catalunya amb les entitats jurídiques per tal de facilitar-ne la creació, el desenvolupament de les seves activitats i el compliment de les obligacions documentals, i així contribuir a la seva continuïtat i sostenibilitat. Tot això garantint la coordinació entre les unitats competents en registres i censos d'entitats i de foment de l'associacionisme.

Transferir recursos econòmics... Bé, en venen tres que són de transferir recursos econòmics. Transferir recursos econòmics al món local perquè puguin implementar els serveis d'assessorament i suport tècnic obligatoris. Transferir recursos perquè aquests puguin implementar la formació necessària de les persones vinculades al teixit associatiu del territori. I també transferir recursos perquè es pugui complir i implementar la llei.

La transferència de recursos pressupostats al món local podria incorporar-se en el nou contracte programa per donar compliment a la llei. Està en un procés de disseny i de validació.

Actuacions que estan pendents d'iniciar. Aprovar el decret per contribuir i posar en marxa l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme. Crear el centre de recursos per a les associacions juvenils en el marc de l'ACFA, que serà gestionat pel Consell Nacional de la Joventut. En aquest punt sí que voldria parlar, perquè sí que hem tingut ja converses amb el Consell de la Joventut per veure si tindríem una esletxa legal per poder desplegar paral·lelament el centre de recursos, esperant de

tenir els recursos suficients, un cop tinguéssim aprovats els pressupostos, per poder tirar endavant l'agència.

Constituir la taula de coordinació interadministrativa Govern - món local. Aprovar un decret d'homogeneïtzació de la documentació i els tràmits de les convocatòries de les subvencions a què fa referència la llei. Presentar al Parlament un projecte de llei de mecenatge. Elaborar un pla interdepartamental per planificar els calendaris globals de subvencions que impacten sobre les entitats. I presentar al Parlament un projecte de llei catalana de subvencions.

Un cop vistes ja les actuacions que estem fent, que estem dissenyant i les que ens faltaria desplegar, ho repeteixo, esperant que vostès es puguin posar d'acord per tenir el suport dels pressupostos per poder-ho tirar endavant, totes aquestes accions que hem estat explicant també tenen a veure amb Joventut, o sigui que són un conjunt d'entitats, òbviament..., perdó, l'associacionisme juvenil també es pot fer... Aviam, torno començar. Les entitats juvenils es poden beneficiar de totes aquestes actuacions que ja estan dissenyades i implementades.

I el segon punt que veurem seran les actuacions que hi ha directament a la Direcció General de la Joventut o a l'Agència Catalana de la Joventut per al foment de l'associacionisme juvenil.

Actuacions dissenyades pel nostre departament. La promoció i sensibilització. Campanya d'informació i sensibilització per al voluntariat a través d'edicions específiques del curs d'iniciació al voluntariat. Una altra de les accions, de reconeixement, que seria el disseny i implementació del pla operatiu per implementar el catàleg i diccionari de competències clau des de l'acció voluntària.

En aquest àmbit d'acció de promoció i sensibilització, impuls, evolució i transformació de la plataforma Connecta't al Voluntariat per facilitar la incorporació de les persones voluntàries a les entitats i posar en marxa l'aplicació.

En els àmbits d'acció de formació i coneixement, tindríem la transformació del catàleg de cursos del pla de formació en clau de competències i disseny dels itineraris formatius. De fet, ja tenim setanta-vuit cursos de formació que s'han transformat en clau competencial. També, dintre de la formació i coneixement, la promoció i l'impuls de l'aula virtual associativa i del pla de formació per gestionar les formacions en línia. I l'organització de cicles de *webinars* formatius en diferents aspectes d'impacte sobre les entitats.

Actuacions previstes en formació i coneixement –sobre l'any 25, perdó. L'impuls de cursos de formació de l'associacionisme i el voluntariat, alguns específicament enfocats a les entitats juvenils i a l'acció pròpia de les entitats juvenils. Aquí a la pantalla podeu veure algun d'aquests cursos.

L'impuls de cursos de formació de l'associacionisme i el voluntariat, alguns específicament enfocats a les entitats juvenils i a l'acció pròpia de les entitats juvenils. També en el quadre podeu veure els cursos que són.

I altres àmbits d'acció seria el suport a les entitats, que serien subvencions de programes de foment i promoció del voluntariat, i subvencions a projectes d'enfortiment de l'associacionisme.

Àmbits d'acció. Actuacions previstes per a l'any 25 de suport a les entitats serien: el servei d'assessorament i suport tècnic en matèria fiscal i econòmica, servei d'assessorament i suport tècnic en matèria jurídica, servei d'acompanyament individualitzat i suport tècnic per a la millora de la gestió i l'execució dels projectes i programes de les associacions i fundacions, el servei d'acompanyament i suport tècnic en matèria de tecnologia informàtica i comunicació digital.

Actuacions dissenyades i implementades per la Direcció General de Joventut i l'Agència Catalana de la Joventut. Els àmbits de subvenció els podeu veure aquí, no els llegiré tots. I el volum de quantia econòmica ja veieu que és d'escala creixent, des de l'any 20 al 25. Respecte al 24, que és quan va entrar aquest Govern, hem pujat quasi 1 milió i mig d'euros la quantia.

En l'àmbit d'acció, de suport i sensibilització, difusió i protocol... És que no ho veig. Disculpeu, eh? Estem acabant. *(Pausa.)* Perdó, eh?

En reconeixement, acreditar via certificats de professionalitat les titulacions de monitor/a i director/a d'educació en el lleure; elaboració i difusió de documentació i informació relativa a associacionisme i a voluntariat juvenil; la publicació de l'informe general de l'enquesta de participació –que aquí estan els resultats, no els comentarem ara.

I els programes de participació i inclusió que hi ha a la formació..., que després, si voleu, hi entrem en més detall, però hi hauria la formació «Fem vincle», el programa Obrim Via, la Guia Jove, el cicle de poder, i Delegats i Delegades, que, en tot cas, després, si ho tenen a bé, faríem una esment de cada un d'ells.

Gràcies, i disculpeu, eh?, que estic així a mitges i vaig una mica nerviós.

El president

Gràcies. Ara passem al torn dels grups i comencem per Esquerra Republicana, que ha sol·licitat la compareixença. I té la paraula la seva especialista, la senyora Susanna Miquel.

Quan vulgui.

Susanna Miquel Coll

Bé; bona tarda. Gràcies, president. I gràcies també al director i al secretari general.

Bé, m'agradaria començar la meua intervenció posant en valor, un cop més, la importància de l'associacionisme. Al final, és una escola de participació, però també de compromís, d'altruisme i d'arrelament. És un espai on s'aprenen a defensar els drets allà on la institució no arriba i, per tant, és un espai imprescindible per tal de que es garanteixin els drets de la joventut, però també de la societat catalana en general.

És també un espai de vertebració social i és també un tret distintiu de la cultura cívica catalana i un llegat que cal preservar en un món cada vegada més individualista i egoista.

En un moment de creixement dels autoritarismes és més important que mai defensar les estructures populars que fan possible la democràcia, i precisament l'associacionisme es diferencia del simple voluntariat per aquesta part d'autoorganització i de participació activa, i també de voluntat de transformació social.

Estem veient, no?, com les diverses entitats amb qui mantenim relació tenen diversos problemes, alguns són per falta d'espais, d'altres també per traves burocràtiques. Creiem que aquesta llei precisament ha d'atendre aquestes dificultats en què es troba la joventut que es vol organitzar i, per tant, ens preocupa el poc desplegament que hi ha hagut d'aquesta llei, malgrat que hem vist que algunes actuacions ja estan en marxa. Però..., bé, disculpeu que he perdut el fil.

Ens agradaria, d'alguna manera, saber quines actuacions i quins criteris de prioritització s'han seguit a l'hora de definir si estan en marxa, si estan en execució o si estan en procés.

També ens agradaria saber quines actuacions es preveu delegar a les administracions locals, i també quin calendari es té previst per al desplegament del registre i la finestra única.

En aquest sentit, veiem també que hi ha certes mesures que no requereixen un pressupost gaire ampli i que simplement depenen de voluntat més aviat política, com la taula de coordinació que s'havia de reunir al juliol de 2024. Ha passat un any. La mesura, de fet, no està ni en procés d'execució.

També ens agradaria saber la previsió de la constitució de l'agència de foment de l'associacionisme, i aquest centre de recursos per a les entitats juvenils que ha de gestionar el Consell Nacional de la Joventut, si ens podeu explicar també una mica més què es preveu.

Alhora, les accions per a facilitació d'ús i gestió d'espais i locals per a l'activitat associativa, si, a banda dels hotels d'entitats, es preveu també que els ajuntaments hagin de facilitar locals que ja estan buits o que es poden rehabilitar a cada un dels municipis. I també mesures pel que fa al reconeixement formal de les competències adquirides en l'àmbit associatiu, i també el reconeixement social de l'associacionisme en general.

Sabem que les actuacions en voluntariat o el volum de voluntaris és un flux que és variable, que actualment pot ser que estigui disminuint, i tenir més informació sobre com es gestiona, com ho podem fer per gestionar-lo millor, doncs és important i, en aquest sentit, si hi ha actuacions per investigar més sobre l'acció de l'associacionisme i el voluntariat.

En aquest sentit, creiem que la llei és bona, que ha tingut una gran participació en tot aquest temps de gestació que ha tingut, però també la volem veure en marxa, amb resultats tangibles i que sigui realment un compromís de país, perquè fomentar l'associacionisme és construir també una societat més cohesionada, més crítica i més lliure.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el seu especialista Josep Aleix Agustí.

Quan vulgui.

Josep Aleix Agustí Canals

Bé, bon dia a tothom. Gràcies, president; gràcies, director general i sotsdirector, per comparèixer avui davant de la Comissió de Polítiques de Joventut.

Abans d'entrar en la qüestió que ens ocupa avui, deixin-me posar una mica de context. Catalunya es caracteritza per ser un territori amb un gruix de teixit associatiu molt important. Històricament, la societat civil catalana s'ha associat implicant-se, participant i col·laborant en iniciatives amb un interès col·lectiu. Així, doncs, el paper que ha ocupat l'associacionisme ha sigut clau en la defensa de la llengua, la cultura, la nació, la lluita contra el franquisme, per la democràcia, la restitució de les institucions, com aquest Parlament, o des de la seva història més recent, amb el dret d'amnistia i l'autodeterminació.

La llei de foment de l'associacionisme recull les principals demandes fruit del consens i el treball amb les entitats que representen el sector, l'Administració i els destinataris de la llei que urgien abordar el reconeixement, el relleu generacional, els recursos o la formació i assessorament en aquest àmbit.

La llei té quatre objectius o quatre eixos. El primer és el reconeixement social i competencial i el foment del teixit associatiu; el segon, potenciar l'impacte territorial del teixit associatiu dotant-lo d'eines i recursos; el tercer, apostar per la simplificació, la desburocratització i la finestreta única com a eina de relació amb l'Administració, i per facilitar alhora la relació entre les diverses administracions es proposa la taula de coordinació interadministrativa entre el Govern i les administracions locals. I el quart és la creació de l'Agència Catalana de Foment de l'Associacionisme, que haurà d'oferir suport i recursos a les administracions locals. En aquest òrgan, la llei crea l'observatori de l'associacionisme com a unitat orgànica de dades i resultats, així com la creació del CRAJ, que era el centre de recursos de l'associacionisme juvenil, que alhora s'ha de coordinar amb el CNJC per proporcionar materials, guies i espais de les unitats juvenils.

I tot això, combinant la potenciació de l'activitat de l'associacionisme i incentivant la conscienciació social sobre els valors i principis que aquestes aporten a la nostra societat.

Fins aleshores, el marc jurídic català no disposava de cap normativa amb rang de llei que regulés i desplegués el foment de l'associacionisme. Per tant, el 2023 s'apro-

va per primera vegada una llei que regula de forma estable l'associacionisme en sintonia amb la llei del voluntariat.

I ara, un any i mig després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ens trobem aquí, en aquesta sala del Parlament, perquè se'ns informi sobre el seu estat d'aplicació.

Per la resposta que el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari de Junts, va rebre de la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre la pregunta que li va ser formulada amb relació al grau de desplegament de la llei 11/2023, és a dir la de foment de l'associacionisme, podem concloure de les paraules que signa la consellera que la llei està en fase de desplegament. O, dit en altres paraules, que han complert amb alguns dels compromisos temporals que es marcaven a la pròpia llei i, per tant, no han complert amb alguns dels objectius que tenia aquesta llei.

Per tant, un any i mig després, no han aplicat el reconeixement com a mèrit de la pràctica associativa en els processos de selecció de llocs de treball; no hi ha reglament d'homogeneïtzació de la documentació i els tràmits de les convocatòries de subvencions; no s'ha implementat un sistema que garanteixi la interconnexió i la interoperabilitat registrals de les entitats; no s'ha creat la taula de coordinació interadministrativa entre el Govern i les administracions locals, que, si mal no recordo, s'havia de constituir en un període temporal de sis mesos; no s'ha elaborat l'informe de revisió de la normativa aplicable a les associacions; no s'ha modificat la llei de subvencions perquè simplifiqui els processos i unifiqui els criteris; no s'han unificat els criteris de models de bases reguladores a les administracions públiques; no s'ha creat l'Agència Catalana de Foment a l'Associacionisme; no s'ha creat el centre de recursos per a l'associacionisme juvenil, i no s'ha aplicat el reconeixement acadèmic en l'àmbit universitari de les competències dels aprenentatges adquirits en la pràctica associativa.

L'aprovació de la llei –tal com deia la companya de Jovent Republicà, fem una valoració molt positiva d'aquesta llei– va ser un pas endavant i decisiu consolidant aquest teixit associatiu com a agent de transformació social, participació i compromís, que ens defineix, sense cap mena de dubte, com a país i com a societat.

Ara falta que vostès, com a govern, la despleguin tal com toca. Estarem amatents al desplegament de la llei perquè l'associacionisme és una part fonamental del país.

Per concloure, una pregunta: quin calendari tenen previst des del Govern de la Generalitat per desplegar tota aquesta llista d'elements que els hi he apuntat ara?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el seu especialista, el senyor Raúl Collbatallé.

Raúl Collbatallé Simón

Sí, gracias. Buenas tardes, presidente, diputados, especialistas, por supuesto al director general y subdirector. Gracias por su comparecencia hoy ante la Comisión de Políticas de Juventud.

Desde el Partido Popular valoramos de manera positiva la oportunidad de poder examinar con detalle la aplicación de la ley del fomento del asociacionismo y las políticas de apoyo al tejido asociativo juvenil en Cataluña. Entendemos que estas políticas, si se gestionaran bien, pudieran llegar a fortalecer el compromiso cívico, la participación responsable y la formación de nuestros jóvenes, cosa que actualmente el Govern no está haciendo de la manera mejor posible, y esto nos preocupa.

En cuanto al despliegue de la ley, ustedes han aportado aquí datos que para nosotros son escasos para hacer una evaluación correcta y, por ello, nos gustaría conocer de manera más detallada, más clara, qué indicadores, si los tienen, indicadores objetivos, están utilizando para evaluar el impacto real de esta ley y qué impacto está teniendo sobre los jóvenes de Cataluña, además de conocer el registro y la actividad de si hay nuevas asociaciones des de la aplicación de esta ley.

A nuestro juicio, hay un riesgo evidente con todo esto y es que, como sucede en muchísimas ocasiones, el riesgo de politización de las entidades que bajo la cobertura de programas de juventud acaban de correa de transmisión del nacionalismo y de la izquierda pueda llegar a ser evidente. En lugar de promover el pluralismo y la participación real de todos los jóvenes catalanes, piensen como piensen, seguimos de esta manera.

Por tanto, les lanzo la pregunta: ¿tienen algunos mecanismos, desde su dirección general, para garantizar la neutralidad y la pluralidad política a la hora de buscar estas subvenciones?

También nos preocupa la falta de coordinación, la falta de coordinación con el tejido asociativo de ámbito local, especialmente en municipios pequeños y en las zonas rurales de Cataluña, donde existe una dependencia clara y evidente del voluntariado por falta de posibilidad de recursos.

Insistimos en que el fomento del asociacionismo juvenil no debe ser solamente consistir en repartir subvenciones a afines, sino promover la cultura del esfuerzo, la responsabilidad o la formación de liderazgo autónomo.

Para ello, desde nuestra postura, consideramos que debemos reforzar la colaboración con centros educativos, con familias y entidades juveniles de otros ámbitos que puedan ser ejemplares a nivel internacional o a nivel nacional con el resto de España.

Pedimos más transparencia al Govern, una mejor evaluación de los efectos de esta ley, tal y como he dicho, y un claro compromiso por la despolitización de las asociaciones juveniles de Cataluña, en base a los principios de la libertad y del pluralismo político.

Gracias.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el seu diputat Alberto Tarradas.

Quan vulgui.

Alberto Tarradas Paneque

Gracias, presidente. Y gracias a usted también, señor director general, por la comparecencia a día de hoy, que ha venido a hablarnos del despliegue del fomento del asociacionismo juvenil en Cataluña, de todas esas políticas de impulso del tejido comunitario y de, como ha mencionado, el apoyo a la sociedad civil organizada.

Y aquí es donde me gustaría preguntar: ¿exactamente a qué sociedad civil organizada se refieren ustedes? Porque lo que hay en Cataluña no es exactamente una red libre de asociaciones juveniles, sino que lo que hay es una red totalmente controlada, convenientemente subvencionada y hábilmente dirigida por el poder político, donde solo tienen cabida aquellas entidades que repiten fielmente los dogmas de este pensamiento único. Quién se sale de ahí, bueno, pues ya sabemos qué es lo que le espera: la exclusión, el señalamiento mediático y, no en pocos casos, sufrir la violencia organizada por los mismos de siempre o incluso la ilegalización, como ya está empezando a ocurrir en algunos países europeos de colectivos patrióticos, de colectivos identitarios.

Me gustaría preguntarle por qué su dirección general, que se supone que trabaja por esta cohesión, por el civismo, por el fortalecimiento de la sociedad civil, jamás ha dicho ni una sola palabra de las agresiones constantes que sufren muchos jóvenes patrióticos, patriotas en Cataluña, a través de su participación en asociaciones. ¿Acaso le parece bien que haya entidades como, por ejemplo, S'ha Acabat! o Reconquista, que sean constantemente perseguidas, atacadas y señaladas desde los poderes mediáticos? Pues, son jóvenes estudiantes que forman parte de asociaciones perfectamente legales, pero que no rinden a este rebaño ideológico que ustedes quieren imponer.

Pregunto: ¿por qué no se garantiza su seguridad? ¿Por qué no se preocupan por estos hechos? ¿Por qué se toleran escraches, amenazas, ataques con total impuni-

dad, incluso dentro de recintos universitarios? ¿Por qué no hay ni una sola línea de ayudas que no tengan un filtro ideológico evidente? Porque esa es otra. Las subvenciones que gestiona su departamento no son para fomentar la participación juvenil, sino para premiar la adhesión al régimen de determinadas asociaciones –feminismo, multiculturalismo, separatismo, lenguaje inclusivo, perspectiva de género, toda la basura *woke* que estamos acostumbrados a oír–, y quien no comulga con ese decálogo, pues, sabe perfectamente que será despreciado, cuando no directamente perseguido por la Administración, por la Generalitat de Catalunya.

Desde VOX lo tenemos muy claro. Nosotros no queremos un asociacionismo manipulado, nosotros no queremos más dinero para conducir a los jóvenes hacia determinado sector político, y lo que sí nos gustaría saber exactamente es ¿cuánto dinero público destinan ustedes a entramados de asociaciones juveniles separatistas, ideológicas, como vemos que ocurre recurrentemente?

Muchas gracias.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el seu especialista, el senyor...

Lluís Mijoler Martínez

President, si em permet, crec que l'expressió que ha utilitzat el diputat de VOX de «*basura woke*» no és adient amb el to que s'utilitza habitualment en aquest Parlament i, per tant, demanaria que es retractés.

El president

Un moment, si us plau. Si pot mencionar referida a quina part de...

Lluís Mijoler Martínez

Ara mateix el diputat de VOX s'ha referit a les polítiques d'esquerra, crec que ha dit «aquesta *basura woke*», en concret. Hi insisteixo, crec que no compleix amb el decòrum amb el que habitualment ens dirigim entre..., la cortesia parlamentària i, per tant, li demanaria que es retractés de l'expressió.

El president

No ha mencionat cap grup parlamentari ni...

Alberto Tarradas Paneque

¿Entiendo que tengo que contestar si lo retiro o no lo retiro?

El president

Continuem, continuem...

Alberto Tarradas Paneque

Sí, pues... No, evidentemente, no lo voy a retirar. Y, es más, son muchos los jóvenes y las asociaciones que están cansadas de esa basura *woke* y...

El president

Ja està, diputat.

Alberto Tarradas Paneque

... y aquí todo mi apoyo a estos colectivos...

El president

Ja està, diputat, no entrem en debat.

Alberto Tarradas Paneque

...que luchan contra esta basura *woke*, que hacen acción identitaria y defensa nacional.

Muchas gracias.

El president

Seguim amb el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el seu especialista, el senyor Arnau Morales.

Quan vulgui.

Arnau Morales Soley

Gràcies, president. Gràcies, compareixents. Bé, abans de passar... Bé, lo primer de tot, gràcies pel detall de l'estat de desenvolupament i implementació de la llei de foment de l'associacionisme juvenil i, abans de procedir a les preguntes, sí que volem fer un reconeixement previ al Consell Nacional de la Joventut per la meritòria tasca que va realitzar durant el tràmit parlamentari d'aquesta llei, en tant que operant com a plataforma de la joventut organitzada i arrossegant i empenyent les institucions en la defensa i promoció d'un valor del nostre país, com és l'associacionisme juvenil, que aquesta llei va ser fruit d'un ampli consens d'aquesta cambra, i això es nota en la qualitat i en la profunditat de les propostes presentades i que es recullen a la llei.

Les dades de l'estudi «Participació i implicació política de la joventut catalana: una anàlisi de l'enquesta sobre les generacions i participació de 2023», que ens van presentar fa unes setmanes en aquesta mateixa comissió, i anàlisi que es prèvia a l'entrada en vigor d'aquesta llei, mostra com la participació juvenil es manté en una línia ascendent que s'ha diagnosticat i es va detectar des del 2011 i amb una clara desequilibri territorial.

Som conscients que la tendència referent no és quelcom específic o aïllat a casa nostra o de les entitats juvenils, sinó que ens trobem en un procés general d'individualització de la societat, però sí que cal emprendre accions concretes que intentin revertir o mitigar aquests efectes.

Davant d'una minvant participació associativa, la llei de foment de l'associacionisme és la primera pedra en la reconstrucció del teixit associatiu juvenil català, retallat per les darreres pressupostàries que vam patir durant la dècada del 2010, i, sense ser naïfs, sabem que ens queda un llarg camí a recórrer i que és tan sols un primer pedaç, però sí que marca un full de ruta clar i ambiciós que cal seguir desplegant.

Creiem que les entitats juvenils tenen una clara mancança específicament en el que és l'assessorament jurídic i desconeixement dels recursos que l'Administració posa al seu servei. És evident que s'han posat plataformes, webs on consultar, però potser hem d'anar més enllà i buscar i anar directament a elles, interpel·lar i preguntar què necessiten o com les podem assessorar una per una, ja que aquest fet, aquest desconeixement limita que puguin aprofitar al màxim els per a nosaltres escassos recursos que l'Administració pública posa al seu servei.

Com a institucions, ens hem de gravar amb foc que ens hem de posar al servei de les nostres entitats juvenils i no esperar que siguin elles qui vinguin a picar a la nostra porta, sinó picar nosaltres a la seva porta i oferir-los el nostre ajut, atès que les entitats són un mecanisme imprescindible de cohesió social i de preservació i difusió de la llengua i cultura catalanes que cal defensar i protegir.

Una mesura fonamental, i que ens decep que encara estigui pendent, és l'efectiu desenvolupament del centre de recursos de l'associacionisme juvenil. És cert, no tenim pressupostos, però creiem que es poden començar a fer passos en aquesta línia o, inclús, col·laborar amb el Consell de la Joventut de Barcelona, que ja disposa d'aquest recursos, i veure com podem generar sinergies entre les diferents administracions. I aquest és un recurs del que ja disposa Barcelona i que hem esmentat, i del que se'n beneficien moltes entitats de Barcelona, però cal fer-ho de forma territorialitzada i descentralitzada, ja que tota la resta d'entitats que no tenen activitat centrada a Barcelona o que treballen en altres parts del territori també tenen dret a poder accedir a recursos necessaris per al desenvolupament de la seva activitat.

Esperem que aquesta mesura s'inclogui als propers pressupostos, perquè condicionarà en part el suport de molts dels grups d'aquesta cambra als pressupostos.

Jo els hi faré dues preguntes molt ràpides, que és, la primera, respecte al centre de recursos de l'associacionisme juvenil, quin model tenen previst i com el pensen materialitzar, perquè, per molt que no hi hagi institució pressupostària, suposo que deuen haver començat a estudiar, com han comentat en el consell nacional, com el materialitzaran. I, per altra banda, quines mesures de simplificació burocràtica tenen previstes a efectes, sobretot, de subvencions i tràmits administratius, que és majoritàriament el principal ofec de les entitats juvenils.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Andrea Zapata, que compartirà el temps amb la seva especialista, la senyora Alba Bermejo.

Quan vulgui.

Andrea Zapata Alfonso

Sí; bé, compartiré el temps amb la companya Alba Bermejo, efectivament.

En primer lloc, agrair al senyor Romero la seva explicació i, bé, aprofitar aquest parell de minuts en els que parlaré per fer un parell de valoracions. La primera: òbviament, doncs, crec que és una bona notícia i hem celebrar que finalment s'està desplegant de forma estructurada la llei de foment de l'associacionisme i feia temps que el teixit associatiu i també molts ajuntaments, entitats locals, ho estaven reclamant, i el fet de que hi hagi unes línies clares marcades de suport..., el servei d'assessorament i informació crec que és una bona notícia.

La segona, doncs, posar en valor també el repte que suposarà que aquestes mesures s'executin de la mateixa manera a tot arreu i que siguem capaços de treballar-ho coordinadament amb ajuntaments i amb la resta d'administracions, especialment en els territoris que, diguem-ne, estan menys centralitzats.

I pel que fa al teixit associatiu i juvenil, crec que cal fer una anàlisi rigorosa de la situació. La participació juvenil està canviant i no podem seguir parlant als joves ni treballar amb ells com es feia fa deu o quinze anys.

Som conscients que està caient la participació política en algun sentit de forma col·lectiva per part del jovent, però també està creixent la participació social i lúdica, i potser la pregunta que ens hem de fer és si estem adaptant les polítiques als seus interessos reals i als canals que els joves fem servir. Crec que s'està treballant en aquesta línia i, per tant, també crec que pertoca felicitar-nos.

Al final, dir que el teixit associatiu són els que sostenen el dia a dia del món associatiu i que el que demanem no és tant que se'ls felicitï, sinó que se'ls faciliti la feina, que es redueixi la burocràcia i que millorem les línies de subvenció i confiem i escoltem el seu criteri.

Al final, el que tenim és l'oportunitat de reconèixer la capacitat transformadora del jovent català i és en aquesta línia en la que estem.

Alba Bermejo Gómez

Primer de tot, agrair als compareixents la seva explicació. Des de la JNCC valorem positivament tots els avenços en el desplegament de la llei del foment de l'associacionisme, ja que demostra el compromís del Govern amb el teixit associatiu de Catalunya.

Trobem que aquesta llei és un element molt útil per reforçar l'associacionisme, ja que en els darrers anys havia perdut força en alguns àmbits, perquè s'havia vist abandonat per alguns governs.

Posem en valor la tasca de les associacions com espais per a la infància i el jovent, com educadors de valors, d'inclusió, d'igualtat d'oportunitats i el seu paper d'incidència en la vida política i social per transformar la societat, posant sobre la taula temes crucials i aportant dades de valor, com és el cas de les associacions de caire feminista, LGTBI+, antiracistes o de persones amb discapacitat, que són un re-

fugi d'acompanyament per a les dones, per als col·lectius i per als joves que s'ofereixen discriminacions i molts cops no troben el seu lloc en la societat, així com també les entitats del tercer sector, que arriben on les administracions públiques no donen l'abast, ajudant les persones més vulnerables.

La solitud no desitjada i el malestar emocional en la joventut són també una de les nostres principals preocupacions, ja que les dades indiquen que hi ha hagut un augment, després de la pandèmia, considerable en aquesta etapa vital. Per això creiem que un o una jove pugui tenir un espai relacional amb altres joves on socialitzar, portar a lloc els seus interessos, és important per evitar que quedi aïllat de la societat.

També defensem que aquesta llei i els seus recursos no es quedin només a les associacions dels nuclis urbans, sinó que arribin també a les zones rurals, on les opcions d'oci són molt reduïdes i les entitats són l'únic motor de vides socials.

Les associacions d'aquestes zones han de fer un sobre esforç per sobreviure i per fer la seva activitat, perquè no compten moltes vegades amb els recursos i l'acompanyament tècnic necessari, o perquè els ajuntaments d'alguns partits polítics els posen traves.

Per últim, també destacar el treball que se'ns ha mostrat que ja s'ha començat a fer des de la Direcció General d'Acció Comunitària i la promoció i impuls del voluntariat i també de la Direcció General de Joventut i l'agència en l'acompanyament de les associacions i entitats amb més formació, nous programes per fomentar el coneixement i la inclusió dintre d'aquestes.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, té la paraula el senyor Carlos Cañas.

Quan vulgui.

Carlos Cañas Cruz (Consell Nacional de la Joventut de Catalunya)

Molt bé; moltes gràcies, president. Moltes gràcies, director, per comparèixer avui, per exposar-nos quina és la situació i realment que puguem tornar a tenir un debat que ens preocupa i ens ocupa, i un debat i unes reclamacions que venen de lluny, ja venen des de fa molts anys. Concretament, es materialitzen l'any 2015, després de la llei del voluntariat, amb la qual reivindicuem, reclamem el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, el 2015, que el Parlament no tan sols es quedi en una llei del voluntariat i que intenti respondre a la singularitat, a la genuïtat que és l'associacionisme, que és aquesta organització popular per fer front, des del voluntariat, amb aquesta base voluntària, als diferents reptes que se'ns presenten al llarg de les nostres vides.

En aquest sentit, neix un annex en el qual es demana que es faci aquesta llei de foment d'associacionisme, una voluntat de reconeixement de la tasca de l'associacionisme i per facilitar el desenvolupament de l'associacionisme. Un associacionisme que ha anat vinculat a la història del nostre país i que ha estat al costat o ha sigut el catalitzador dels diferents avenços socials i nacionals que hem viscut al nostre país, gràcies a que l'associacionisme sí, està polititzat –i gràcies que està polititzat–, i està organitzat per poder avançar, per poder seguir transformant amb i més enllà del Parlament, amb les institucions i el carrer, perquè l'associacionisme és una escola de valors, és una escola de transformació social i permet construir una bastida de cohesió social i comunitària.

I tot això, malgrat l'avenç del temps, malgrat el canvi de paradigma de relacions interpersonals que vivim en les xarxes socials, en la irrupció de les xarxes socials i de molts mecanismes d'intel·ligència artificial, doncs, avança. I no tan sols avança, sinó que és més present.

I, a més a més, en un context bèl·ligant, en un context amb dificultats d'emanipació, com dèiem anteriorment –entre d'altres factors, per les dificultats d'accés a

l'habitatge i per la precarització laboral–, i en un context individualista, en el qual això accentua les dificultats que ens trobem a l'hora de fer la nostra activitat, l'activitat de l'associacionisme, a les places i carrers; és a dir, en un context que està en perill l'activitat a l'espai públic.

I en aquest context, malgrat l'aprovació de la llei de foment de l'associacionisme, malgrat el desplegament que ara mateix anunciem, trobem a faltar una comunicació més fluida. D'altra banda, tanmateix, agraïm que puguem tenir la conversa i que poguéssim reunir-nos. Ara bé, ens agradaria que, més enllà de la reunió, poguéssim trobar accions més efectives en les diferents accions que estaven estipulades, i que, en primer lloc, la taula de coordinació interadministrativa, que hauria de ser l'eina, l'espai per desenvolupar la llei, un any i mig abans trobem a faltar que no s'hagi dut a terme.

A més a més, trobem a faltar aquest reconeixement de competències que, per donar mèrit a la pràctica que molts dels nostres joves exerceixen en l'associacionisme, doncs, estem pendents des del febrer d'una convocatòria per definir com s'ha de dissenyar.

Així mateix, parlem i celebrem que estiguin en processos de disseny polítiques de foment de l'associacionisme de l'àmbit local, que també ens agradaria, en un moment donat, poder seguir treballant conjuntament.

I també, i com vam poder arribar a parlar i com molts grups aquí han exposat avui a la comissió, doncs, que una de les nostres columnes vertebradores és el centre de recursos de l'associacionisme juvenil del país, un centre de recursos de l'associacionisme juvenil del país que ha d'anar independentment, o creiem que..., i celebrarem que es desenvolupi l'agència de foment de l'associacionisme, però que aquesta no ha de ser una barrera. I creiem i reclamem que hi hagi prou finançament per al seu desenvolupament, perquè creiem que l'associacionisme ha de donar servei a l'associacionisme i que hem d'intentar fomentar que la gent s'organitzi, s'associï i que, fruit d'aquest associacionisme, pugui donar resposta a les seves necessitats.

I tenim un exemple. Des de fa trenta anys, com comentàvem avui en el debat, doncs, existeix el CRAJ gestionat pel CJB, des de fa trenta anys. Per tant, el país hem de fer un pas endavant, no ens podem quedar enrere.

Ara mateix, el CRAJ del CJB està havent de donar resposta a les necessitats que trobem més enllà de la ciutat de Barcelona i, a més a més, nosaltres hem hagut de donar resposta a aquestes necessitats que estan sorgint, a aquestes dificultats per desenvolupar l'associacionisme, amb una plaça definida de tècnica de territori.

Per tant, ara la necessitat és més que mai. Per tant, urgeix més que mai treure del calaix la llei de foment de l'associacionisme i poder-la desplegar.

I per això hem engegat la campanya per poder desplegar aquesta llei i organitzar-nos entre les diferents associacions...

El president

Senyor Cañas, se li ha acabat el temps.

Carlos Cañas Cruz (Consell Nacional de la Joventut de Catalunya
...–sí–, organitzar-nos les diferents associacions per a la seva execució.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, per respondre, tenen deu minuts en total.
Quan vulguin.

Jaume Romero Periz (director general d'Acció Comunitària i Innovació Social)

Bé, agrair totes les aportacions que heu fet. Amb moltes d'elles podria estar absolutament d'acord i, Carles, no et càpiga dubte que ho treballarem plegats i plegades –d'això no et càpiga cap mena de dubte.

A mi sí que m'agradaria posar una mica en context la situació a nivell temporal, eh? O sigui, aquesta llei es va aprovar i es va començar a aplicar al gener del 24. Al febrer del 24 es va formalitzar la convocatòria d'eleccions. Hi va haver un Govern en funcions del febrer del 24 a l'agost del 24, que no es va fer res absolutament, ni d'aquesta ni de moltes altres lleis.

I jo, la persona que ara us parla, va entrar a govern el 4 de setembre. Igual que el Govern va entrar a l'agost, jo el 4 de setembre m'hi vaig incorporar.

Del setembre al juny del 25 han passat nou mesos, i en nou mesos vull posar en valor el que sí que s'ha fet. Tenim assessorament, acompanyament; tenim uns espais, eh?: tenim els espais dels casals cívics i comunitaris, tenim els hotels d'entitats. Tenim subvencions; o sigui, també posem diners per al tema de l'associacionisme. En el tema de competències i el catàleg, ja el tenim, està preparat i està en funcionament. La finestra única i la simplificació l'estem treballant, hi han hagut passos, ens falta validar algunes coses per poder tirar endavant.

I és veritat –i ho he reconegut al principi–, ens falta l'agència i aquest Govern té la voluntat de complir la llei i de posar tot el que sigui al seu abast per poder desplegar a aquesta agència. Tenim un problema pressupostari greu, com ja vostès saben. Llavors, només que tinguem un pacte pressupostari és de les primeres coses que començarem a desplegar.

En el tema dels recursos –també ho comentàvem abans–, estem buscant l'escletxa, aviam de quina manera pugués anar paral·lelament, no? No és per a l'agència; per tenir el centre de recursos. I en aquesta direcció jo mateix vaig tenir una primera reunió amb companys i companyes teves que estan aquí, i em consta que la Direcció General de Joventut està constantment amb vosaltres, amb porta oberta i diàleg amb el Govern, no?

També, fer saber que tenim molts departaments que d'alguna manera o altra tenen competències amb lo que és el desplegament de la llei, i nosaltres estem tirant..., ens brindem a ser com el motor i coordinar tots els esforços dels departaments per poder anar aplicant la llei.

O sigui, que en nou mesos... Jo ja sé..., jo també soc ciutadà i m'agradaria que les coses fossin més àgils i més ràpides, però jo crec que en nou mesos hem començat a fer que la màquina comenci a funcionar. I el compromís és assumir absolutament tot el que implica la llei.

El president

Doncs moltíssimes gràcies. I fins aquí la sessió d'avui.

S'aixeca la sessió. *(Veus de fons.)* Si hi ha algun grup que vol repreguntar...

Josep Aleix Agustí Canals

No, insistiré en la pregunta de quin és el calendari que tenen previst per acabar de desplegar els projectes pendants.

Jaume Romero Periz (director general d'Acció Comunitària i Innovació Social)

En principi, estem esperant de poder tenir recursos per poder-lo desplegar. Quan tinguem els recursos començarem a caminar.

Estàs preguntant un calendari el 15 de novembre? No, no tenim el calendari.

El president

Algun grup més vol repreguntar? *(Pausa.)* No.

Doncs fins aquí. Agrair la compareixença.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i quatre minuts.

